

žena umění

13. září — 28. září 2004

Motto:

„Žena musí být povýšena na stolec panovnický vedle muže, ne aby soudila, ne aby trestala, ale co anděl smíru mezi ním a světem. Žena musí vrátit lidstvu ztracený ráj, onu drabocennou perlu. Dříve však musí vědět, že spočívá na dně vlastního srdce, tam že se musí pro ni ponořit.“

Božena Němcová

Pohled na ženu jako inspirátorku uměleckého díla i jako samotnou tvůrkyni, ženské osudy a příběhy zpracované nejrůznějšími myslitelnými druhy umění – to je to, co zajímá pořadatele festivalu a snad bude zajímat i návštěvníky akcí 47. ročníku festivalu Bezručova Opava, jehož letošní téma zní: „Žena v umění“. Cestou poznávání, postupného poodhalování tajemství a skrytých tužeb a přání „ženského vesmíru“ nás povede 56 samostatných programových bloků festivalu (10 výstav, 7 koncertů, 6 filmových projekcí, 5 divadelních představení, 5 literárních pořadů, 5 besed a setkání s umělci, 2 happeniny, 2 vzpomínkové akce a dalších 14 doprovodných akcí), aniž bychom došli k jinému poznání, než jak praví latinská sentence:

„Ignoramus et ignorabimus“ – „Nevíme a nebudeme vědět“. Ale cesta je důležitější než cíl, a již přiblížení se cíli má svou cenu. Kulturní část babího léta bude od 13. září patřit v Bílé Opavě jen ženám. „*A dávejte pozor, neboť když děti a muži spí, ženy tančí...*“

*Mgr. Petr Rotrekl
dramaturg festivalu*

Setkání s dokumentaristkou Olga Sommerovou

Filmová projekce -
Máňa po 10 letech,
O čem sní ženy
pondělí 13.9._17.00 b.
- Kino Elektra

O čem sní ženy aneb o ženských
osudech s autorkou knihy Olga
Sommerovou
pondělí 13. 9._20.30 b.
- Dům umění

V roce 1977 absolvovala FAMU – katedru dokumentární tvorby.

Ve svých filmech se zabývá tématy sociálními a mezilidskými vztahy,
později významnými osobnostmi a fenomény společenského a umě-
leckého života, feminismem a nedávnou historií naší země.

Olga Sommerová je synonymum pro zaručenou kvalitu v oblasti českého dokumentárního filmu. Této tvůrčí disciplíně se věnuje od absolutoria na pražské FAMU (1977) tak, jak jediné umí: naplno. Její poctivost, otevřenost a hlavně upřímnost a věrnost principům dokumentaristiky činí z její filmové tvorby originální výpověď. Olga Sommerová má vytříbené sociální citění, v překvapivých souvislostech vnímá ženský úděl. Obecně lidský úděl je tématem všech jejích filmů, v nichž se ke světu vyjadřuje zaujatým osobním postojem. Výsledkem jsou autentické – někdy dojemné, jindy drsné příběhy žen, které otevřeně svěčují svůj intimní životní příběh. Skrze každý sdělený ženský osud (včetně osudu autorky) se pak můžeme dobrat i k mnohým pravdám o době, kterou společně žijeme a k osobní katarzi na téma, jací vlastně jsme. Na základě úspěšného filmu O čem sní ženy vydala tři stejnojmenné knihy rozhovorů, které se staly bestsellery.

Olga Sommerová je docentkou na FAMU a také předsedkyní Společnosti Boženy Němcové. Natočila osmdesát filmů, za něž získala osmdesát cen na domácích a zahraničních filmových festivalech.

Filmografie:

1979
Konkurs na rok 2000 (Zvláštní cena poroty, Ekofilm 1980, Cena studentské poroty, Academiafilm 1980, Čestné uznání, FFM Trutnov 1981)

1980
Doma

1981
Jednotřídka
S tebou táto (Cena ministra kultury NDR, Lipsko 1982, Čestné uznání FČSF Piešťany 1982, Hlavní cena za dokument, Academiafilm 1982, Cena ministerstva školství, Academiafilm 82, Cena studentské poroty, Academiafilm 1982)

Filmografie:

1982
Ty to překonáš (Cena studentské poroty, Academiafilm 1983
Hlavní cena Zlaté slunce, FFM Trutnov 1984)
Zkoušky dospělosti

1983
Kluci a holky z ČKD
Státní soubor písní a tanců
Dřívě narozeným šťastnou cestu (Cena v novinářské soutěži primátora Vacka 1984)

1986
Talentované děti
Otec a dcera

1987
Zkus to dokázat (Čestné uznání, Parma 1988, Cena ministerstva zdravotnictví, 1988, Cena městské správy kin, Academiafilm 1988, Cena literárního fondu, Praha 1989)
Za svou pravdou stát

1988
Baví mě vybrávat (Cena CONI, Budapešť 1989, Cena CONI za nejlepší dokument, Torino 1990)
Člověk žena

1989
Máte rádi Smetanu? (Čestné uznání FČSF, Bratislava 1990, Cena Ministerstva školství, Academiafilm 1990, Cena literárního fondu, Praha 1990)
Dokument o zvláštních bytostech

1990
Bůh žehnej Československu
Miluj bližního svého (Cena literárního fondu, Praha 1990)
Svobodný člověk Václav Malý

1991
Netrpělivost srdce
Přítelkyně
Z domova domů

1992
Zdeňka Hůly svčení jara
Žena, zločina trest
Máňa (cyklus OKO), (Cena literárního fondu, Praha 1993)
Václav Malý (cyklus GEN)

1993
Na východ od českého ráje (cyklus OKO)
Slovensko ve svobodné Evropě
Spráznění bláznovstvím
Olga Havlová (cyklus GEN)
Jan Špáta (cyklus GEN)
Anna Fárová (cyklus GEN)

1994
Ivan Klíma (cyklus GEN)
Nebezpečí je mým povoláním
Feminismus po česku (cyklus OKO)
Josef Kemr (cyklus GEN)

1995
Žena v obrození (cyklus OKO)
Dagmar Hochová (cyklus GENUS)
Mít nebo být? (Cyklus OKO, Grand Prix Ekofilm, Ostrava 95)
Karel Steigerwald (cyklus GENUS)

1996
Iva Janžurová (cyklus GENUS)
A znovu Žebrácká opera
Jan Ruml (cyklus V.I.P.)
Sloužit (cyklus OKO)

1997
Jak se žije v nejtěžší věznicí (cyklus Jak se žije...)
Jó, to jsem ještě žil (cyklus Nevyjasněná úmrtí)
Jak se žije otcům po rozvodu (cyklus Jak se žije...)
Jak se žije biskupům (cyklus Jak se žije...)
Nesmrtelná hvězda Božena Němcová

1998
Požehnaný prokletý básník Bobumil Hrabal (cyklus Nevyjasněná úmrtí),
Cena za režii Trilobit 1998, Cena Evalda Schorma, Academiafilm Olomouc 2000)
Zavřené světy
Nina (cyklus Zpověď)

1999
Jak se žije jednovaječným dvojčatům (cyklus Jak se žije...)
O čem sní ženy
Profesionální matka (cyklus EGO)
Jiroudek (cyklus Zpověď)
AHOJ aneb Ad HONorem Jesu
Sedmkrásky (cyklus EGO)
O čem sní muži

2000
Zábradlí (Cena studentské poroty, Academiafilm Olomouc 2001)
Andělé tě hlídají
Jak se žije v domácí škole (cyklus Jak se žije...)
Občan Kinský (Zvláštní cena poroty, TSITT Uherské Hradiště 2000, Cena mezinárodní poroty, EKOFILM, Český Krumlov 2001)
Karel Husa (cyklus GEN)
Ztráta důstojnosti (cyklus Ztracená duše národa)
Vlasta Chramostová (cyklus GEN)

2001
Epilepsie / Soubor s mořským koníkem (cyklus Diagnóza)
Ztráta tradice (cyklus Ztracená duše národa)
František Pavlíček (cyklus GEN)
Jana Šilerová (cyklus GEN)
Ztráta slušnosti (cyklus Ztracená duše národa)
Ztráta víry (cyklus Ztracená duše národa)
Ztracená duše národa (Cena Trilobit 2003)

2002
Dana Němcová (cyklus GEN)
Rakovina prsu / O ženských nadrech (cyklus Diagnóza)
Konec světa v srdci Evropy (Cena za nejlepší film, Ústí nad Orlicí)

2003
Máňa po deseti letech
Deprese / (Ne)viditelná temnota (cyklus Diagnóza)
Cena AstraZeneca Kříšállové srdce Poděbrady 2004)
Bez trestu, bez pokání
Cesta domů

2004
Dva muži na Sibiři
Děti pod Karpaty
Křídla andělů

Žena v české a slovenské literatuře

Literárněvědná konference

Úterý 14. 9. 9.00 h.
→ Městský dům kultury Petra Bezruče

Středa 15. 9. 9.00 h.
→ Městský dům kultury Petra Bezruče

Tak zní letošní název tradiční literárněvědné konference, jež se stala (v různých modifikacích) pravidelnou součástí festivalu Bezručova Opava od samotného jeho začátku v padesátých letech uplynulého století. Nejprve iniciativy vycházely z Památníku Petra Bezruče s jeho tehdejšími vedoucími Drahomírem Šajtarem, později se přidala ostravská pobočka Svazu československých spisovatelů, poté brněnská pobočka Ústavu pro českou a světovou literaturu ČSAV v čele se Štěpánem Vlašínem. Po roce 1989, kdy v Opavě vznikla Slezská univerzita a na její Filozoficko-přírodovědecké fakultě se v Ústavu bohemistiky a knihovnictví zabývá výzkumem české a slovenské literatury několik odborníků, těžiště příprav těchto akcí se přesunulo tam.

Tak jako jiná léta i v tomto ročníku je partnerem Obec spisovatelů, ale nově je to i Ústav slovenského jazyka a literatury Fakulty humanitních věd Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici. Opavské literárněvědné konference vždy měly kontext česko – slovenský, vždyť obě naše literatury mají od nepaměti k sobě blíže, než kterákoliv jiná z našeho sousedství. A je-li roku 2004 základní téma festivalu Žena v umění, ani literatura se tomu nemohla vyhnout.

Účast na konferenci Žena v české a slovenské literatuře ve dnech 14. a 15. září je reprezentativní. Jsou zde zastoupeni bohemisté a slovakisté z Banské Bystrice, Krakova, Brna, srbského města Novi Sad, z Varšavy, Prahy, Bratislavy, Olomouce, Trnavy, Ostravy, Opavy, maďarského Szegedu, Prešova a Hradce Králové. A připravili si referáty na nejrozmanitější témata, např. Márie a Marty v české a slovenské literatuře, Mateřská láska v dílech českých a slovenských spisovatelek 19. století, Mýtus matky v dramatu Karla Čapka, Žena v dramatu Václava Havla, Obraz ženy v poezii Egon Bondyho a mnoho dalších zajímavých příspěvků.

Literární odborníci zajíždějí do Opavy rádi, a pokud si uvědomíme, že z těchto konferencí zůstávají trvalým výsledkem i tištěné sborníky zahrnující přednášená témata, pak jejich pobyt v krásném městě Bezručově má význam trvalý a nesporný.

Jiří Urbanec

Vzpomínka na Petra Bezruče

Lubomír Man, Emanuel Křenek,
Komorní sbor Sarabanda

Středa 15.9. 15.00 h.
→ Městský hřbitov

Den, kdy si připomínáme narození Petra Bezruče, je tradičně spojen se zastavením a vzpomínkou na velkého básníka u jeho hrobu. Básníkovi přicházejí složit hold organizátoři festivalu, zástupci opavského kulturního života i opavská veřejnost.

Krátké zamyšlení přednese Lubomír Man, člen ostravského střediska Obce Moravskoslezských spisovatelů, hold básníkovi z pera Karla Čapka „Básníkův kraj“ bude recitovat Emanuel Křenek a slavnostní ráz celého odpoledne podtrhne krátké vystoupení komorního pěveckého sboru Sarabanda pod vedením Ladislava Kubáče. Vzpomínkové odpoledne bude pokračovat odhalením busty Petra Bezruče v Městském domě kultury Petra Bezruče v Opavě.

Básníkův kraj

Když poutník navštíví krajinu, kde „ze skály vyskočil škaradý koukopa“, kde „z dolů jde oheň a dým“ a kde Maryčka Magdónova se vrhla do bystré Ostravice, tu... volky nevolky pocítí něco jako zklamání. Ne že by ten kraj kolem Ostravy, Vítkovic, Místku neměl svou monumentální krásu se svými těžními věžemi a haldami, koksárnami, vysokými pecemi a rourami krychlových plynů a obromným žebrovím železných konstrukcí; ne že by neměl dokonce i svůj úsměv a něhu, své kvetoucí zabrádky, mírné chlumy a hájky; ale poutník, jenž prožil temné a tvrdé okouzlení Petrem Bezručem, čekal v hloubi srdce svět ještě tragičtější a patetičtější, kraj stygický, kde slunce nesvítlí a lidská dlaň se změnila v pěst zoufale zatatou.

A přece byť tělesnými očima spatřil kraj Slezského čísla tak, jak asi je ve svých všedních i svátečních dnech, bude jej očima duše vidět jako ozářený rudými blesky veršů Bezručových; bude jeho hlas slyšet chlapsky zabryznutou a tvrdě naježenou intonací slezského barda. Snad nikdy nepřestaneme vidět Bezručův kraj očima Bezručovými; tragická vise básníkova je silnější, než sama skutečnost. V tom je vrcholová magie pravého a velkého básnictví: že vytváří skutečnost nepomíjivější než to, čemu se říká skutečnost hmotná. Starý ještě s faječkou si může odpočinout dne sedmdesátého; neboť dobré bylo, co udělal. Bylo to dílo stvořitelské.

Karel Čapek

busta Petra Bezruče
od akademického sochaře
Zdeňka Kolářského
– repro archiv

Odhalení busty Petra Bezruče

Středa 15.9. _16.00 b.
→ Městský dům kultury Petra
Bezruče

Medailér ve svém království
– foto Ivan Augustin

avers (A) a
revers (B) nové
medaile statu-
tárního města
Opavy – foto
Tatána Binková

Památník malíře Jana Trampoty pro obec Pěčín v Orlických horách, pamětní deska s motivem Arnošta z Pardubic pro aulu Univerzity Pardubice a busta Petra Bezruče pro Knihovnu Petra Bezruče v Opavě – to jsou tři monumentální realizace, jimž se v posledních měsících věnoval akademický sochař Zdeněk Kolářský (1931). Přestože dominantním předmětem jeho tvůrčího zájmu je již více než čtyři desetiletí medaile (stálý kabinet jeho medailí a mincí je součástí expozic Městského muzea v Lanškrouně), může se rodák z Kostelce nad Orlicí účtyhodnou bilancí vykázat též jako autor insignií českých univerzit nebo pamětních desek. O to více lze hodnotit, že jako laureát četných mezinárodních cen a uznání přispěl nepominutelným dílem i k bohatosti opavského duchovního života.

Od roku 1976 přináší katalogy ke Kolářského největším výstavám, vydávané v pětiletých intervalech, přesný soupis jednotlivých děl. Figuruje v nich rovněž první doklad autorovy vazby k Opavě, a to v podobě znaku našeho města, vytvořeného v roce 1988 (litá bronz, výška 800 mm, šířka 700 mm). A nedlouho poté již začala plodná umělcova spolupráce s rodičí se Slezskou univerzitou, která trvá dodnes. Mistr Kolářský má mimořádné zásluhy o vznik základních univerzit-

ních výtvarných atributů, tedy rektorského řetězu, žezla a pečeti, podle jehož předlohy bylo vytvořeno logo instituce, i návrhů všech medailí, jimiž univerzita disponuje. Po zásluze je tedy také sám čestným nositelem Zlaté medaile Slezské univerzity, jíž byl oceněn při vernisáži své první a dosud jediné opavské výstavy, konané ve Slezském zemském muzeu v říjnu 2001.

V letošním roce se soubor jeho zakázek pro Opavu rozrostl o další dvě významné položky. Ražba Medaile statutárního města Opavy, druhého nejvyššího ocenění, které opavská samospráva uděluje, byla již podle jeho modelů provedena. A nyní dochází naplnění již dříve přijaté rozhodnutí, aby k výzdobě reprezentativní budovy, postavené na počátku minulého století pro Obchodní a živnostenskou komoru, jejíž prostory dnes nejvíce využívá Knihovna Petra Bezruče, byl v materiálu realizován sádrový odlitek busty slezského básníka právě z Kolářského ateliéru. O její osazení (bronz, výška 650 mm) se společně s tvůrcem zasloužila zámělská společnost TEKAM Jiřího Sršně a ke slavnostnímu odhalení díla dojde v programu 47. ročníku Bezručova festivalu ve středu 15. září v 16 hodin.

Ivan Augustin

Opavská výtvarná skupina X

Středa 15.9._17.00 b.
→ Minoritský klášter

Vernisáž

V období od 13. do 17. 9. 2004 Vás Opavany, kteří sledujete a každoročně navštěvujete výstavy opavské výtvarné Skupiny X, obklopí v prostorách Minoritského kláštera grafiky, malby a kombinované techniky. Můžete zhlédnout nejnovější tvorbu 30 členů skupiny, poslední díla Václavkové, Mrázkové, Sýkorové i nové Musilové, Milkovičové.

Z. Pavličková - Dívčej II
- tužka - 23x35 cm - 2003

S „ženami ve skupině“, ale i s ostatními členy se můžete osobně setkat na vernisáži ve středu 15. 9. v 17. hodin v gotické síni minoritského kláštera. Zúčastněte se ale hlavně opětovného setkání přátel, které spojuje tvrdší potřeby zaznamenávat pohledy na svět okolo, zachycovat dobré i smutné příběhy svých dnů, prozrazovat osobní a soukromé momenty vlastního života, touha vymalovat barevnost svých snů a fantazie...

Zdeňka Pavličková

Mezzo (Secondhand Women)

Motus - Divadlo Alfred ve dvoře, Praha

*Středa 15.9._19.00 h.
→ Loutkové divadlo*

Pět žen po třicítce – ani holky ani dámy, zdravě sebevědomé a přirozeně nejisté, žily a tvořily v různých zemích, mají různé plány. Jsou to matky teenagerů, mimin a nebo i pochybující o tom, že má smysl mít děti. Všechny jsou nezávislé umělkyně. Všechny vidí, že zkušenost přináší klid. Jsou ve věku „mezi“, kdy rekapitulují a mají dostatečně bohaté plány... Chtějí být hlavně samy sebou, vědí, co to znamená a svobodu volby jsou připraveny si obhájit. Některé jsou kritizovány, že jsou moc mužské, moc akční, nezávislé a komplikované... Všechny řeší společné problémy: tvorba versus rodina versus nejistá finanční situace versus schopnosti a talent versus potřeba domova versus představa dobré manželky. Jaké jsou ženy v ČR, na Islandu, v Dánsku či Německu?

Námět, koncept a účinkují:

*Daniela Voráčková, Helene Kvint (dk),
Petra Moře Lustigová, Halka Třešňáková,
Sleřania Thors (is)*

Režijní spolupráce: *Viktorie Čermáková*

Hudba: *Linda Plachá*

Light design: *Šárka Havlíčková*

Výtvarná supervize: *Maria Šmidl (dk)*

Korzety: *Frederica Forni (it)*

Texty: *Elisabeth Jökusdóttir (is)*

Produkce: *Dana Dvořáková*

Délka představení: *80 minut*

Představení je součástí projektu NOVÁ SÍŤ, který vznikl za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Vítězslava Kaprálová a její pokračovatelky

Beseda s hudebními skladatelkami

*Čtvrtek 16.9._17.00 h.
→ Základní umělecká škola
Václava Kálíka*

Neobvyklou festivalovou dramaturgii podtrhuje rovněž beseda s panem Josefem Kaprálem (bratrance Vítězslavy Kaprálové) a všemi autorkami skladeb večerního koncertu; Martou Jiráčkovou, Lucíí Vitáskovou, Markétou Dvořákovou - Karenovou a Ivanou Loudovou. Pro ty, kteří se nestihnou zajímavé besedy zúčastnit, přinášíme malé medailony hudebních autorek.

Vítězslava Kaprálová (1915 v Brně) byla dcerou klavíristy, hudebního pedagoga a skladatele Václava Kaprála. Mimořádně nadaná dívka studovala na brněnské Konzervatoři do té doby výlučně mužské obory - skladbu u Viléma Petrželky a dirigování u Zdeňka Chalabaly. Ve studiu pak pokračovala v Praze na mistrovské škole u Vítězslava Nováka a Václava Talicha. Zásadní význam pro její další skladatelský vývoj pak mělo studium v Paříži, kde pobývala od roku 1937 až do své předčasné smrti v roce 1940. Stala se žákyní a přítelkyní již tehdy obecně uznávaného Bohuslava Martinů, pod jehož dohledem vzniklo i její poslední dokončené dílo pro klavír a smyčcový orchestr s názvem **Partita**. O slibné a originální dílo, které bylo již za života autorky oceňováno v mnoha evropských zemích, dnes pečuje Společnost Vítězslavy Kaprálové i její bratranec Josef Kaprál.

Marta Jiráčková (1932 v Kladně) studovala kompozici na Pražské konzervatoři u Emila Hlobila, později u Aloise Háby a postgraduálně na JAMU v Brně u Ctirada Kohoutka a Aloise Piňose. V procesu hlubokého a systematického poznávání soudobé tvorby mělo na ni vliv manželství s tragicky zahynulým dirigentem Václavem Jiráčkem. Tvorba Marty Jiráčkové představuje více než čtyři desítky kompozic takřka všech druhů a žánrů včetně scénické hudby pro rozhlas a televizi. V poslední době se úspěšně věnuje elektroakustické tvorbě. Skladba „Loď bláznů“ byla v roce 1992 oceněna Výroční cenou Českého hudebního fondu. Skladatelka se rovněž, jako matka dvou dcer, dovede tvůrčím způsobem zamyslet i nad rolí ženy v dnešním světě (třeba první symfonie Nada Devi, která líčí tragický osud mladé horolezkyne nebo elektroakustické baletní variace Pětkrát žena).

Lucie Vitásková (1980 v Opavě) absolvovala v ZUŠ Václava Kálíka v Opavě obory hra na klavír a na kytaru, skladbu pak studovala soukromě u ostravského skladatele (narozeneho také v Opavě) Pavla Helebranda. V roce 2000 ukončila studium na Konzervatoři v Brně, kde byla v letech 1994-1996 ve třídě Pavla Zemka-Nováka a poslední čtyři roky u ředitele této školy Evžena Zámečníka. Nyní je studentkou JAMU v Brně (v r. 2003 ukončila bakalářský stupeň u Leoše Faltuse). Po celou dobu se zúčastňuje skladatelských soutěží, setkání a kurzů doma i v zahraničí. Na svém kontě má třeba ceny z Mladé tvorby a Generace, studijní pobyt v Holandsku, spolupráci s brněnským dětským sborem Campanella a divadelním studiem „V“. Skladbu A traverso della realta provedla v loňském roce Moravská filharmonie Olomouc.

Markéta Dvořáková (1977 v Opavě) studovala obor kompozice u Jana Grossmanna a Edvarda Schifffauera na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. V roce 2003 absolvovala u Leoše Faltuse na JAMU v Brně, kde v současné době pokračuje v doktorském studijním programu u doc. Ivo Medka. Během posledního desetiletí získala pětkrát významná ocenění v celostátní soutěži Generace, v roce 2002 byla nominována na cenu Alfréda Radoka v kategorii Talent roku za Žirafí operu a o rok později obdržela cenu Nadace Leoše Janáčka a cenu ministryně školství. Její skladby zazněly na festivalech Forfest v Kroměříži, Janáčkův máj v Ostravě, Expozice nové hudby v Brně, ale také v rakouském Grazu a na festivalu soudobé české hudby v Los Angeles. Markéta Dvořáková je spoluzakladatelkou několika skladatelských sdružení - Ensemble Marijan, HUDBA-BY a Multi-Art.

Ivana Loudová (1941 v Chlumci nad Cidlinou) absolvovala skladbu u Miloslava Kabeláče na Konzervatoři v Praze a později na AMU v umělecké aspirantuře, mezi tím na akademii u Emila Hlobila. V roce 1971 obdržela stipendium francouzské vlády a studovala v Paříži u Oliviera Messiaena a André Joliveta. Po ukončení studií se věnovala skladatelské profesi ve svobodném povolání, nyní na pražské AMU působí pedagogicky. Získala řadu cen v domácích i zahraničních soutěžích (Praha, Mannheim, Arezzo, Moskva, Verona), je rovněž laureátkou Heidelberské umělecké ceny za rok 1993. Podvkrát působila jako „composer in residence“ u American Wind Symphony Orchestra, vedla také skladatelské kurzy v USA, Německu a Rakousku. K jejím nejznámějším orchestrálním skladbám patří Spleen – Hommage & Charles Baudelaire a Chorál pro orchestr, které inspirovaly vznik více než pěti set výtvarných děl vystavených v Mnichově.

Petr Hanousek

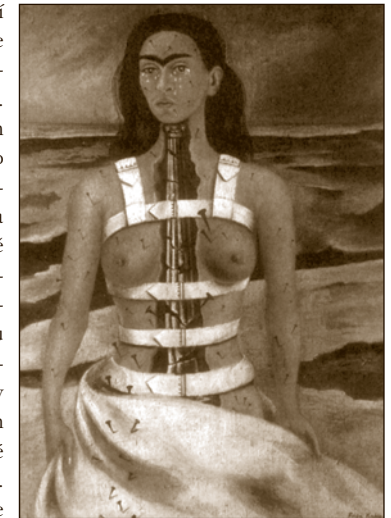
FRIDA

– USA 2002, režie Julie Taymorová

Filmová projekce

Čtvrtek 16.9. _17.30 b.
→ kino Elektra

Životopisný snímek Frida pojednává o vynikající mexické malířce Fridě Kahloové (1907-1954). Umělkyně, jejíž dílo (ovlivněné jak mexickým lidovým uměním, tak naivismem a surrealismem) tvoří převážně fantaskní autoportréty, zpracovávala vlastní traumatické prožitky, spojené s následky obrny, prodělané v dětství, a s těžkými zraněními, utrpěnými při nehodě městského autobusu. Film renomované divadelní režisérky Julie Taymorové vznikl po sedmi-letém producentském boji. Představitelka titulní hrdinky a koproducentka Salma Hayeková se nakonec prosadila v konkurenci Jennifer Lopezové, s níž měl natáčet Francis Ford Coppola. Dílo zachycuje život Fridy Kahloové od jejích studentských let, konkrétně od roku 1922, po vernisáž třetí a poslední velké výstavy za jejího života v Mexico City v roce 1953. Salma Hayeková představuje umělkyni jako vnitřně nezlomnou ženu, jejíž vitalita překonává všechny překážky; projevuje se to mj. i v jejím celoživotním vášnivém, avšak konfliktním vztahu se slavným mexickým malířem Diegem Rive-rou (1886-1957), čelným představitelem školy mexické monumentální nástěnné malby. S ním ji kromě vzájemné vášnivé lásky a umělecké spřízněnosti pojí i komunistické přesvědčení. Temné a depresivní prožitky ožívají pouze ve Fridiných obrazech.

Frida Kahlo - Zlámaná páteř, 1944

Literární večer Hlavnice A. C. Nora

– ukázky ze soutěžních prací prózy 10. ročníku

Soutěž

čtvrtek 16.9._18.00 b.
Literární večer – ukázky
z prací 10. ročníku
– Památník Petra Bezruče
pátek 17.9._18.00 b.
Vernisáž výstavy „Hlavnice
– inspirátorka umělců“
– KD Hlavnice
sobota 18.9._14.00 b.
Vyhlášení výsledku 10. ročníku
Hlavnice A. C. Nora
– KD Hlavnice

HLAVNICE A. C. NORA 2004

Plných deset let jsou do slezské obce Hlavnice nedaleko Opavy zasílány soutěžní práce prózy mladých autorů z celé republiky, ze kterých odborná porota, jmenovaná Obcí spisovatelů, střediskem Ostrava, Ústavem bohemistiky a knihovnictví Filozoficko – přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě a organizátory, vybírá deset nejlepších prací.

Soutěž vznikla v roce 1994 v Hlavnici, v obci, v níž komunistickým režimem zakázaný spisovatel A. C. Nor, vlastním jménem Josef Kavan, prožil své dětství a mládí a v níž napsal ve svých 21 letech svůj první román *Bürkental*, který byl kladně hodnocen nejen odborníky, ale i širokou veřejností. Dokazuje to i jeho dvanáct vydání od roku 1924 do 1968. Jeho poslední, 13. vydání, vyšlo v roce 2003, v roce, kdy si obec Hlavnice a celá široká veřejnost připomněla 100. výročí od narození autora a rok před 80. výročí jeho

prvního vydání. Román se stal odkazem a výzvou pro hlavnické, aby vyhlásili soutěž, jejímž cílem je najít mezi mladými lidmi talentované budoucí spisovatele.

Soutěž je anonymní, je vyhlašována vždy v měsíci září. Termín pro zaslání autorských prací je konec ledna následujícího roku. Zahájení a ukončení soutěžního ročníku se tedy koná vždy v září, v měsíci, kdy se spisovatel A. C. Nor narodil a kdy probíhá v Opavě kulturní festival Bezručova Opava, jehož součástí je i celostátní soutěž prózy Hlavnice A. C. Nora.

Za deset let trvání soutěže zaslalo celkem 503 autorů 692 soutěžních prací, napsaných na 8111 stranách. Do letošního jubilejního ročníku soutěže přihlásilo 45 autorů z celé České republiky svých 64 prací o 1103 stranách.

Ing. Jiří Pecháček

Odborná porota soutěže Hlavnice A. C. Nora 2004 ve složení:

Urbanec Jiří, doc. PhDr. CSc., Opava, předseda

Frydrychová Věra, Mgr., Mladecko, **Romanská Lydie**, Ostrava,

Sobotka Richard, Rožnov pod Radbostí, **Šuleř Oldřich** JUDr., Ostrava
vyhodnotila soutěž prózy za rok 2003 následovně:

Potměčubí	Jandová Tereza	1. místo
Komnaty bez dveří	Huslarová (pseudonym) Olga	2. místo
Geniální nápad	Čagánek Michal	3. místo
Poustevník	Albert Petr	4. místo
Ad absurdum	Langová Michaela	5. místo
Katarína	Václavíková Irena	čestné uznání
Potřebuji člověka	Písek Slavoj	čestné uznání
Mobelnické roblíčky	Kočí Bittnerová Martina	čestné uznání
Modrá obloba	Karen Jiří	čestné uznání
Ukázky	Kalendová Martina	čestné uznání

Hudba rodu ženského I

Čtvrtek 16.9._19.00 b.
– Slezské divadlo

Koncert

Neodmyslitelnou součástí Bezručovy Opavy se v posledních letech stala vystoupení Janáčkovy filharmonie Ostrava s dramaturgií „uší-tou“ přímo na festivalové téma. Po hudebně-výtvarných paralelách či hledání evropského duchovního kontextu podnikneme letos koncertní návštěvu do skladatelských „kuchyní“ českých autorek narozených ve XX. století. Po dlouhá staletí bylo ženám oficiálně odprávo jakékoli univerzitní vzdělání. Není proto divu, že skladatelské řemeslo bylo donedávna považováno za ryze mužskou záležitost. Pro mnohé posluchače tak možná bude překvapením, že do hudební historie výrazně vstoupilo i několik skladatelek. Některé autorky pronikly do tajů hudebního jazyka v klášte-

Casulanová. Připomeňme i dvě skladatelky z období baroka, Francescu Cacciniovou a Barbaru Strozziovou. Mnohá díla Fanny Henselové, sestry Felixe Mendelssohna-Bartoldyho, byla vydána pod jménem slavného bratra. Ač ji rodina odrazovala od toho, aby se považovala za skladatelku, napsala přes čtyři sta skladeb. Pro nevidomou Marii von Paradis, kmotřenku císařovny Marie Terezie, napsal Mozart klavírní koncert, nicméně ona sama vedle toho, že ve Vídni založila hudební akademii, složila tři opery. Přední pianistka své doby, Clara Schumannová, přednostně prováděla díla svého muže Roberta. I ona však v mládí napsala půvabný klavírní koncert a několik invenčně nápaditých skladeb pro klavír.

Od počátku XX. století se situace mění stále výrazněji ve prospěch „ženského hlasu“. K talentovaným skladatelkám z britsko-francouzského prostředí se záhy vřazují také autorky z východních zemí, k nimž se zcela rovnocenně přidávají i skladatelky české Sláva Vorlová, Jarmila Mazourová, Jitka Snížková,

Program:

Marta Jiráčková: *Ave Seikilos pro smyčce, tam-tam a velký buben*

Vítězslava Kaprálová: *Partita pro klavír a smyčcový orchestr*
sólo Kateřina Honová

přestávka

Lucie Vításková: *Fantazie pro orchestr*

Markéta Dvořáková: *Vody - symfonie o šesti větech*

Ivana Loudová: *Chorál pro orchestr*

rech a psaly hudbu potřebnou k bohoslužbám, byla-li přítomnost mužů zapovězena. První pozoruhodnou skladatelkou známe z 12. století. Abatyše Hildegarda z Bingenu byla vizionářkou, spisovatelkou a malířkou. Napsala 77 duchovních písní a také hudební drama *Ordo virtutum*, které se dnes opět provozuje. Další známou řeholnicí byla v 17. století Isabela Leonarda.

Jiné ženy se naučily komponovat od svých otců či hudebníků z rodiny. První skladatelkou, která si své madrigaly nechala vydat tiskem, byla údajně již v roce 1566 Maddalena

Olga Čechová, Sylvie Bodorová, z těch nejmladších pak Hana Vejvodová, Sylva Smejkalová, Irena Szurmanová, Kateřina Růžičková a mnoho dalších). Pro festivalový večer jsme vybrali díla mimořádně talentované a žel v pětadvaceti letech tragicky zemřelé Vítězslavy Kaprálové, dvou pražských renomovaných skladatelek – Marty Jiráčkové a Ivany Loudové – a dvou představitelk nejmladší generace, absolventek opavské „zušky“, Markéty Dvořákové-Karenové a Lucie Vításkové. Janáčkovu filharmonii Ostrava diriguje Petr Chromčák

Petr Hanousek

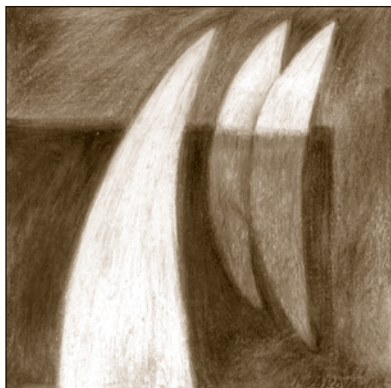
Pohled ženy malířky na svět

Vernisáž

Pátek 17.9._17.00 h.
→ ZUŠ Solná

V prostorách Základní umělecké školy na Solné ulici bude v pátek 17. září, opět v duchu festivalu, slavnostně zahájena rozsáhlá výstava **absolventek a učitelek ZUŠ**. Opavská „liduška“ vychovala celou generaci velmi známých a úspěšných výtvarnic, které působí v Opavě, nebo je vítr zavál na jiná místa republiky či do daleké ciziny.

Své práce přislíbily vystavit: Andrea Bakalová, Hana Gebauerová, Markéta Hermanová, Dagmar Hlubučková, Eva Jandíková, Jitka Jelínková, Ivana Krystová, Věra Kubicová, Lucie Matyášková, Lada Milkovičová, Iva Mrázková, Lada Mrázková-Hubatová-Vacková, Jarmila Musilová, Marta Potfajová, Kateřina Stašková, Ivana Steiningerová, Alena Zupková.

Ivana Sýkorová - Lodě

Druhou část výstavy tvoří práce z dílny současných i bývalých pedagožek ZUŠ. Opavské publikum se zde setká s díly: Daniely Holubkové, Jaroslavy Hýbnerové, Dany Hrudníkové, Markéty Janečkové, Marcely Mrázkové, Zdeňky Pavlíčkové, Ivany Sýkorové, Jitky Škarohlídové a Zuzany Tázlarové.

Ivana Sýkorová

Kněžna ze zámku Hradec nad Moravicí - osudy a literární tvorba kněžny Mechtildy Lichnovské

Neděle 19.9._17.00 hod.
→ Minoritský klášter

Literární pořad Paměť

Kněžna Mechtilda téměř neopouštěla rodové sídlo Chuchelnou, ale ráda pobývala, zejména v létě, na zámku v Hradci nad Moravicí. Zde hostila řadu významných hostů; spisovatele Gerharta Hauptmanna, Hugo von Hoffmannstahla či Karla Krause. Celý život udržovala přátelské styky s osobnostmi jako byl Rainer Maria Rilke, Franz Werfel, Max Pallenberg. Její podoba je zachována na portrétu, který na zámku vytvořil Oskar Kokoschka.

Kněžna byla všestranně umělecky nadaná. Kromě malířství a hudby se věnovala i literární tvorbě. Její literární prvotina je datovaná rokem 1901; postupně napsala řadu povídek, dramát, románů, které dokonce vycházely v reedicích. Ve 20. a 30. letech minulého století byla jako autorka velmi vyhledávaná a ceněná nejen kritiky, ale i náročnější čtenářskou obcí.

Druhou světovou válku prožila u syna Viléma v Chuchelně a v Hradci nad Moravicí. Po válce odjela do Londýna, kde žila v malém apartmá. Začalo jí trápit zdraví a strádala finančně. Z dávného přátelství se starala o Sidonii Nádhernou, baronku z Vrchatových Janovic, která později zemřela v podobně neutěšených poměrech. Kněžna Mechtilda umírá 4. července 1958, ve věku 79 let.

Vzpomínkový večer na nevšední ženu připravila PhDr. Eva Kolářová a Emanuel Křenek. K vidění budou vzácné rukopisy a dobové fotografie. Osudy kněžny Mechtildy Lichnovské zazní v interpretaci PhDr. Evy Kolářové.

Emanuel Křenek

Portrét kněžny Mechtildy Lichnovské od Oskara Kokoschky, 1916

Baletky - Astrid Saalbachová (hodina tance – když děti a muži spí, ženy tančí)

Neděle 19.9._19.00 h.
→ Slezské divadlo

Představení - divadlo Husa na provázku, Brno

... není to o baletu. Jenom. Není to o baletkách. Nejsou to profesionálky. Jsou různě staré, mají různé osudy. Setkaly se na hodině tance.

Je to o ženách. Nejenom. O touze zažít něco výjimečného, očistit se, zatančit umírající labuť, i když ve starém plesnivějším sklepě, kam zatéká. Nejde o to jak. Ale proč... Ne vše je nutné vyjádřit slovy.

Režie: Pavel Šimák

Dramaturgie: Barbara Vrbová

Baletní příprava: Renata Urbánková

Výtvarná spolupráce: Eva Jiříková

Pohybová spolupráce: Leona Qaša Vraná a Martin Vraný

Hrají: Alena Ambrová, Ivana Hloužková, Gabriela Ježková,

Dita Kaplanová, Kateřina Šudáková, Eva Vrbková

a na piano hraje Karel Albrecht

8 ŽEN – Francie 2001, režie Francois Ozon

Pondělí 20.9._17.30 h.
→ kino Elektra

Filmová projekce

Režisér François Ozon ve své provokující tvorbě rád překračuje hranice žánrů a směšuje různé styly, podobně jako jeho vzor Rainer Werner Fassbinder. Ve snímku 8 žen spojuje prvky melodramatu, tragikomedie a muzikálu a to vše na podkladu klasického detektivního příběhu s několika vloženými flashbacky. Příběh, jak vystřižený z děl Agathy Christie, se odehrává v padesátých letech o Vánocích v osamělém panském sídle. Na jeho počátku je nalezen

zavražděný pán domu, který byl obklopen samými ženami. Obyvatelky, odříznuté od světa, brzy dospějí k názoru, že vražedkyní je jedna z nich. Otázkou je, která. Postupně vychází najevo, že ve zdánlivě spořádané buržoazní domácnosti, k níž patří vdova po zabitém se dvěma dospívajícími dcerami, její matka a sestra, černošská hospodyně, půvabná služebná a posléze i povětrná švagrová, rozhodně není všechno v pořádku. Téměř každá ze zúčastněných měla motiv k vraždě a navíc vyplývají na povrch velmi nepěkné věci ve vzájemných vztazích, týkající se pokrytectví, mamonu i sexuálních choutek. Nakonec vyjde najevo, že mladičká dcera Catherine se s otcem dohodla na intrice, jež však přece jen vyvrcholí tragédií, (v celém filmu téměř neviděný) manžel, otec a milenec, který smrt jenom předstíral, pod tíhou poznání, s kým žije pod jednou střechou, spáchá sebevraždu. Tvůrci se inspirovali dobou a jejímu kontextu podřídili výpravu, kostýmy i choreografii. Osm hrdinek je charakterizo-

váno nejen různými květinami v úvodních titulcích, nýbrž i osmi převzatými písněmi, jež postupně zpívají. Dominantní je obsazení rolí předními francouzskými herečkami různých generací, které hrají, zpívají i tančí se zjevnou chutí.

Všechna jediná (Adéla Stodolová)

– Divadlo Alfréd ve dvoře, Praha

Pondělí 20.9._20.00 h.
→ Loutkové divadlo

Představení

Adéla Stodolová – Pohybové divadlo

Tématem projektu Všechna jediná je boj o jedinečnost, který svádíme všichni. Sledujeme příběh ženy od dětských let až po dospělost, příběh boje za svobodu, o vymaňování se ze svazujícího společenského postavení. Poselstvím inscenace je zbavit člověka strachu z vlastní osobitosti a podnitit v něm důvěru ke svému vnitřnímu

Hraje: Adéla Stodolová
Koncept, choreografie a tanec: Adéla Stodolová
Light design, projekce, režijní spolupráce: Vladimír Němeček
Hudba: Anna Bubníková (cello), Pavol Smolárik (kytara)
Kostýmy: Ludmila Stodolová
Scéna: René Dumbrowský
Třetí oko: Jiří Laštovka
Délka představení: 55 minut

hlasu. Představení je doprovázenou živou hudbou cellistky Anny Bubníkové a kytaristy Pavola Smolárika a ručně animovaná projekce Vladimíra Němečka neplní pouze dekorativní úlohu, ale v některých momentech se stává nepostradatelným hereckým partnerem.

Představení je součástí projektu NOVÁ SÍŤ, který vznikl za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Martina Drijverová a Markéta Zinnerová

Úterý 21.9._10.00 h., 12.00 h.
→ Městský dům kultury Petra Bezruče

Beseda se spisovatelkami

Pro nejmladší generaci festivalového publika připravila Knihovna Petra Bezruče velké překvapení. V knihovně přivítáme bezesporu první dámy literatury pro děti a mládež – spisovatelky Martinu Drijverovou a Markétu Zinnerovou. Jejich knihy jsou dětmi stále vyhledávány a čteny. Nevyhýbají se citlivým tématům, jako jsou problémy dětí ve škole, dospívání, rozvody rodičů, soužití s hendikepovanými dětmi. Látku však zpracovávají s typicky ženskou něhou, laskavě přemýšlivým pohledem, který pomáhá dětem vyrovnat se s nelehkými situacemi v jejich dětském světě.

Martina Drijverová

Vystudovala SVVŠ v Praze a produkci na FAMU. Soukromě vyučovala francouzštinu, tlumočila na filmových a televizních festivalech a překládala cizojazyčné texty pro Čs. rozhlas. Byla dramaturgyní hlavní redakce pro děti a mládež a od roku 1986 je ve svobodném povolání.

Je především autorkou knižních, rozhlasových a televizních pohádek a próz pro děti. Nejznámější díla z její tvorby: Táta k příštím vánocům, Táta pro radost i pro zlost, Táta nemá smutky rád, Nekonečné prázdniny, Máme doma zvířata, Sísa kyselá, Domov pro Marťany.

Markéta Zinnerová

Vlastním jménem Markéta Vydrová. Po jedenáctileté střední škole v Liberci absolvovala nástavbu na osvětové škole v Praze. Dálkově vystudovala filmovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na FAMU. Pracovala v osvětových zařízeních v Liberci a Sokolově, byla průvodčí ČSD, působila jako redaktorka v časopisech Květy, Mladý svět, Pionýr. Od 1971 byla dramaturgyní literárně dramatického vysílání pro děti a mládež Čs. televize. Od 1976 je spisovatelkou z povolání.

Je autorkou knih Indiáni z Větrova, Za humny je drak, Tajemství proutěného košíku, My všichni školou povinní, Čarovné prstýnky, Děti z Pařížkova.

Rita Grusmanová - Hana Juřenová

Úterý 21. 9. 17.00 h.
↳ Minoritský klášter

Vernisáž

Rita Grusmanová, bydlí a tvoří v Opavě. Základy keramiky si osvojila pod vedením Jiřiny Kenkušové a Jarmily Tyrnerové v letech 1982-83. V roce 1993 si založila vlastní ateliér. Vytváří keramiku točenou, reliéfní, stavěnou volně z ruky i kombinovanou s různými materiály a nabízí tak zcela originální přístup k této technice. Na první pohled je zřejmý zcela realistický náhled, precizní řemeslné zpracování a perfektně

zvládnutý tvar i dekor.

Svou tvorbou poskytne ojedinělý zážitek i prožitek bájných pravd starých kultur, pověstí a příběhů.

Výstavy:

1996 – knižkupectví „U stonku“ v Opavě
1997 – samostatná výstava v Domě umění v Opavě
1998 – relaxační galerie „Měsíční pyramida“ v Opavě
1999 – zámek v Kravařích ve Slezsku
1999 – Planetárium v Ostravě
2002 – Slezské muzeum „Současná keramická tvorba v Opavě“
2004 – Café de Patio v Opavě

Hana Juřenová (1966), bydlí a tvoří ve Stěbořicích u Opavy. Absolvovala studium grafiky na SPŠS v Ostravě. Věnuje se malbě a grafice. Vystavovaná díla jsou vytvořena autorkou v letech 2001-2003 ve dvou malířských technikách – olej na plátně a akryl na plátně.

Obrazy jsou sestaveny ve volných kompozicích s důrazem na formát a výraznou barevnost.

Malířka pracuje se sytými barvami kladenými na plátno v pas-tózních a reliéfních vrstvách.

Výstavy:

1987 Galerie na schodech, OKS Opava - grafika,
1988 Výstavní síň Slezského muzea, Opava - grafika,
1993 Galerie na Ostrožně, Opava - grafika
1997 Galerie Club, Gran Canaria - grafika
1998 Minoritský klášter, Opava - malba
1999 Galerie Spirála, Havířov - malba
2000 Galerie Magna, rehabilitační centrum, Ostrava - grafika
2001 Galerie na chodbě, Ostrava - malba
2003 18. Jahresausstellung der Kulturwerkstatt Trier, SRN - malba
2004 Hotel Opava, vstupní hala - malba

Čelisti (Sestry Synkovy)

Úterý 21. 9. 20.00 h.
↳ Loutkové divadlo

Představení - Divadlo Alfréd ve dvoře, Praha

„Sdělování bez sdílené přítomnosti je nereálná komunikace“

/Gabriel Marcel/

„Co by se stalo, psát o někom. Něoho si i vymyslet. Mluvit tak nepřímou. Proč ale mluvit? Mělo by se mlčet. A smát se. Mlčet. A smát se. Mlčet. A smát se. Mlčet. A smát se.“

„Čelisti“ se zakusují do problému komunikace. „Čelisti“ je představení pro jednu herečku a cca 50 diváků. Ústřední příběh je tvořen téměř deníkovými záznamy o nemožnosti či neschopnosti mezilidské komunikace a pokusy o její navázání. Problém demonstrujeme na příběhu dívky, která

není schopna komunikovat se svým okolím a vlastně ani sama se sebou. Přesto se o to snaží; se zatátnými čelistmi.

Představení spojuje herectví, pohyb, animaci a netradiční pojetí zvuku. Zvuk a animace jsou prováděny z velké části „na živo“ a tak se stávají dalšími aktéry inscenace.

Texty a režie: Tereza Synková
Animace: Zdeněk Durdíl
Hraje: Anna Synková
Pohybová spolupráce: Marta Trpišovská
Zvuk: Václav Bestler, Robert Petr
Délka představení: 60 minut

Představení podporuje Spolek Richelieu a je součástí projektu NOVÁ SÍŤ, které vzniklo za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

VĚC: VLADIMÍR VAŠEK

Středa 22.9._8.00 b.
→ start Slezské gymnázium

Bezručův běh Opavou

Rozhodly jsme se v očích středoškolských studentů obraz básníka Vladimíra Vaška oživit způsobem poněkud netradičním.

Protože se blíží moment otevření básníkovy závěti, která možná vnese jasno do dosavadních spekulací kolem autorství Slezských písní, chceme ještě před touto událostí probudit zájem o tvůrce, jenž patří – podle častých názorů studentů – téměř k literárnímu „pravěku“.

Akce proběhne formou jakéhosi pomyslného „běhu“, jehož součástí bude několik zastávek – např. Slezská univerzita, Památník Petra Bezruče, Magistrát města Opavy nebo knihovna Petra Bezruče. Všude tady budou studenti různými formami získávat informace k závěrečné části akce – k samotné soutěži. Ta se uskuteční ve Slezském gymnáziu.

Členové tříčlenných soutěžních družstev - studenti středních škol – budou muset prokázat nejen znalosti získané dosavadním studiem, ale především pohotovost, tvůrčí jazykové myšlení i schopnost využít výpočetní techniku.

Snad se podaří dokázat, že i autor předminulého století může být něčím zajímavý.

*Mgr. Z. Dočekalová,
Mgr. L. Weiglboferová
Slezské gymnázium*

Ženy v hudbě

Středa 22.9._19.00 b.
→ Minoritský klášter

Koncert

Ostravské centrum nové hudby (OCNH) vzniklo v r. 1999 za účelem pořádání akce Ostravské dny – Institut a Festival nové hudby (bienále), produkcí mimořádných koncertů a propagování soudobé hudby v širším měřítku. Pro náročné opavské hudební publikum připravila dramaturgie festivalu opravdovou hudební lahůdku - vystoupení světově renomovaného umělce Petra Kotíka, Jona Gibsona a hudebního uskupení Kvarteta Sv. Vavřince (Praha) a Středoevropského souboru bicích nástrojů DAMA DAMA (Brno).

Koncert se uskuteční v rámci projektu Ministerstvo kultury ČR - „Česká hudba 2004“.

Flétnista, skladatel a dirigent **Petr Kotík** (1942) se narodil a vystudoval v Evropě a od roku 1969 žije v USA. V Praze založil a řídil ansámbl *Musica viva pragensis* (1961-64) a *QUaX Ensemble* (1966-69), oba zaměřené na provádění současné světové hudby. Kotík inicioval a dramaturgicky řídil Festival hudby výjimečných délek na Pražském hradě v r. 1997 a v r. 2001 založil Ostravské dny – Institut a Festival nové hudby.

Jon Gibson (nar. 1940) vyrůstal v Los Angeles, hudbu vystudoval na San Francisco State University. Ve stejné době (1962-65) se zároveň věnoval jazzu, byl členem New Music Ensemble (ansámbl University of California v Davisu). Vystupoval se Stevem Reichem (1963-72), Terry Rileyem (1964-66), La Monte Youngem (1970) a Philipem Glassem (od 1968 do současnosti). Pracoval také s mnoha jinými skladateli, jako např. Petrem Kotíkem, Christianem Wolffem a Frederikem Rzewským.

Dana Šimíčková, Petra Kohoutová, Marta Marinová a Taťána Roskovcová se jako zpěvačky sešly v rámci **Kvarteta svatého Vavřince** poprvé v roce 2003, aby provedly v premiéře skladbu Petra Kotíka *Děvín* pro čtyři ženské hlasy a bicí. Všechny žijí a působí v Praze.

Pro **Středoevropský soubor bicích nástrojů DAMA DAMA** je charakteristická nejen mimořádná expresivita při interpretaci experimentálních skladeb našich i světových autorů soudobé hudby, ale také používání speciálních hudebních nástrojů Dana Dlouhého a v neposlední řadě i scénická podoba koncertů s využitím kostýmů, masek, tanečniců, laserů atd. Kritika o souboru píše jako o jednom z nejlepších souborů, „které může česká hudba zahraničí nabídnout“.

Účinkují:

Kvarteto Sv. Vavřince (Praha)

Dana Šimíčková, soprán
Taťána Roskovcová, mezzosoprán
Petra Kohoutová, alt
Marta Marinová, alt

Středoevropský soubor bicích nástrojů DAMA DAMA (Brno)

Dan Dlouhý
Čtibor Bártek
Stanislav Pliska
Lukáš Krejčí

Petr Kotík (Praha/New York), flétna
Jakub Černoborský, housle

Program:

Petr Kotík **There is Singularly Nothing** (1971/2004)
pro čtyři ženské hlasy a melodické nástroje
(na text Gertrudy Steinové *Composition as Explanation*)

Jon Gibson **Equal Distribution** (1977)
pro flétnu (a amplifikátor)

přestávka:

Bobuslav Martinů: **Tři písně posvátné** (1952)
pro čtyři ženské hlasy a housle

Petr Kotík **Děvín pro čtyři ženské hlasy a bicí** (2000/2004)
(na text Vladislava Vančury *Obrazy z dějin národa českého, kapitola Děvín*)

Hodiny (USA 2002, režie: Stephen Daldry)

Čtvrtek 23.9._17.30 h.
→ kino Elektra

filmové představení

Psychologické drama *Hodiny* je výjimečným tvůrčím počinem, opírajícím se o nevšední zpracování nevšední látky. Na počátku byl zdánlivě nefilmovatelný stejnojmenný bestseller amerického spisovatele Michaela Cunninghama (Pulitzerova cena, PEN/Faulkner Award). Autor zpracoval osudy tří žen z různých časových období, přičemž těžil ze života anglické spisovatelky Virginie Woolfové (1882-1941) a zejména z její knihy *Paní Dallowayová* (1925). Film zpracovávající téma osamělosti, úvah o smrti a sebevraždě, feministických problémů, homosexuality, vztahů mezi pohlavími i mezi rodiči a dětmi umocňuje vynikající výkony hvězdného hereckého tria: Nicole Kidmanová, Julianne Moorová a Meryl Streepová. Film byl oceněn mnoha prestižními cenami (Zlatý glóbus – nejlepší film, herečka, režie, scénář, hudba, vedlejší role, 53. MFF v Berlíně 2003 – Stříbrný medvěd pro nejlepší herečku (M. Streepová, N. Kidmanová, J. Moorová atd.)

Hudba rodu ženského II

Čtvrtek 23.9._18.00 h.
→ Minoritský klášter

Koncertní program ZUŠ Václava Kálíka

Koncertní program Základní umělecké školy Václava Kálíka vznikl speciálně pro festivalovou dramaturgii. V provedení studentek a učitelek této významné opavské kulturní instituce vyslechneme jak díla skladatelek, tak provedení „mužských“ kompozic inspirovaných ženou jako uměleckým „objektem“ nebo vzniklých pro konkrétní interpretky. Pro ty, kteří sledují dění na poli klasické hudby, není tajemstvím, že se jméno či postava ženy objevuje v názvu komorních skladeb poměrně často (vzpomeňme třeba slavnou bagatelu Ludwiga van Beethovena Pro Elišku, klavírní preludium Clauda Debussyho s názvem Dívka s vlasy jako len nebo cyklus Jeana Francaixe Pět portrétů mladých dívek). Ještě čtenější výskyt pak pravděpodobně mají hudební díla, jež byla ženám z vděčnosti dedikována.

V programu, který v dnešním koncertu vyslechnete, se námětově dotkneme světa přírody (v ukázce z klavírního cyklu Vodomalbičky mimořádně talentované a bohužel tragicky zesnulé Hany Vejvodové), zavítáme do říše pohádek (v dětských skladatelských pokusech Vítězslavy Kaprálové), osloví nás lidové písně či skladbičky těžící z prvků populární hudby (z dílny Ilony Jurníčkové). Připomeneme rovněž Antonia Vivaldiho, který napsal největší část repertoáru pro orchestr tvořený osiřelými dívkami z benátské hudební školy Ospedale della Pietà.

V druhé části koncertu se pak pokusíme uplatnit historizující hledisko. Svůj prostor bude mít hudba renesanční Francie (Pierre Attaignant), barokní Itálie (již zmíněný Vivaldi), německého romantismu (Clara Schumannová) nebo Nizozemí XX. století (Maria Linnemannová). V programu můžeme rovněž vysledovat ohlas dvou význam-

ných událostí roku 2004. Osmdesátiny hudebního školství v Opavě symbolizují jména tří absolventek (o Markétě Dvořákové a Lucii Vitáskové jsme psali v souvislosti s koncertem Janáčkovy filharmonie, Ester Godovská absolvovala klavír na pražské akademii, je laureátkou mnoha soutěží včetně Beethovenova Hradce). Závěrečné Promenády Bohuslava Martinů pak připomenou projekt Česká hudba 2004, který s mezinárodním přesahem připomíná téměř magickou souhru kulatých výročí čelných postav naší hudební historie i současnosti.

Petr Hanousek

Program:

H. Vejvodová: Kapky deště, Vodopád	Lenka Šypěnová, klavír
I. Jurníčková: Melodická Španělská	Tereza Slunská, klavír Karolína Valíková, keyboard
M. Dvořáková: Ukolébavka, Kočka Matěj	Karolína Martínková, klavír
J. Sagreras: Maria Luisa	Veronika Hrdová, kytara
G. Montreuil: Katarína	Anna Klimundová, kytara
E. Godovská: Malá přišerka Orientální tanec pro violu a klavír	Jana Orliková, klavír Sabina Sinkovská a Jana Strnadová
L. Vitásková: Trio pro flétnu, violu a klavír	Alexandra Cetlová, Sabina Sinkovská a Jana Strnadová
M. Linnemannová: Bessies Blues Desiderata	Anna Klimundová a Jiří Meca, kytary Pavla a Dana Plánské, kytary
M. Lichard: Podme diveky, podme Kvet na orgováně	zpívá Petra Stupňová, Ludmila Majnušová, klavír

přestávka:

P. Attaignant: La Magdalena	Anna Klimundová a Jiří Meca, kytary
A. Vivaldi: Koncert b moll pro čtyři housle (1. věta Allegro)	Lenka a Paula Slavíkové, Alena Hanousková, Simona Kučová, housle, Jana Pelikánová, klavír
C. Schumannová: Preludium	Jana Strnadová, klavír
M. Schneider Trnavský: Sokolíčku sokol, Uspávanka	zpívá Eva Vítková Ludmila Majnušová, klavír
V. Kaprálová: V myšlenkách, V říši bájí Dubnové preludium č. 2	Nela Klímová, klavír Jana Pelikánová, klavír
B. Martinů: Promenades	Marcela Foltisová, housle Jana Polednová, flétna, Jana Lokajová, klavír

Slovem provází Eva Czechová

Elena Suchánková & Jocese Jazz

Čtvrtek 23.9._20 h.
→ Café Evžen

Koncert

Zvuku skupiny Jocese Jazz dominuje hlas dnes již jednoznačně nejlepší „české“ jazzové zpěvačky – Eleny Suchánkové. A sama Elena, původem Brňáčka, dnes už létá pravidelně zpívat do londýnských klubů a zároveň studuje proslulou Berklee College of Music v Bostonu. Její vynikající debutové album *You Go To My Head*, které se udrželo čtyři týdny v TOP 50 amerických jazzových radií, dokonce vyšlo přímo v USA.

Repertoár Jocese Jazz obsahuje z větší části vlastní skladby, ale i jazzové standardy od Duka Ellingtona přes Dizzyho Gillespieho až k Horace Silverovi, všechny přizpůsobené stylu a nástrojovému obsazení Jocese Jazz.

Elena Suchánková – zpěv
Miroslav Linka – kytara
Radek Krámpf – vibrafon
Petr Dvorský – kontrabas
Branko Křížek – bicí

Diskografie: *You Go To My Head* (2002)

Česko hledá SUPERSTARou

Pátek 24.9._16.00 h.
→ Horní náměstí

Motto:

*Ach, chtěla bych zas prožít nějakou super lásku
Ach, chtěla bych tě držet za ruku a běžet po pláži slunci vstříc
Ach, kde seš můj miláčku, ach, přisabej, že mi naplníš mé sny
Ach a teď k věci, Alex*

*Vždyť stačí tak málo, chtěla bych si složit blavu se svojí super Kačenkou
Ach, do malého domečku v Jevanech,*

*K odprodeji ihned, Zn.: za 8milionů, lásko, ach bez super příslušenství
Ach svět je zase barevněj, už se můžu zase smát*

*Já v něm umím žít, co si budem lbát
Ach, Ou, Ou je je jé, tá
iá*

*Z písně napsané pro české celebrity
Mirku Čejkovou a Kačenu Brožovou*

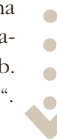
koncerty **SUPERSTAR**ých jsou
zaplněny do posledního místa

Vážení spoluobčané,

v rámci 30. ročníku festivalu Bezručova Opava jsme přesvědčeni, že Opava je natolik statutární město Opava, že v žádném případě nemá potřebu být odkázáno ani v oblasti kultury na pražský kulturní výprodej. Jsme přesvědčeni, že i vlastními silami jsme schopni si zorganizovat stejnou notně pokleslou kulturu s vašim pasivním přihlížením.

Začátkem roku jsme vyhlásili soutěž *Česko hledá SUPERSTARou*, protože na Moravě i ve Slezsku žijí lidé ve věku 30 – 50 let, kteří se ještě nevzdali aktivního života a rádi si zazpívají. Sedm finalistů, kteří zavítají do statutárního města Opavy bylo vybráno přísnou porotou z celkového počtu 8 zájemců.

Opavský pogrom finalistů soutěže *Česko hledá SUPERSTARou* bude velmi brzobohatý. Nejprve naše vycházející hvězdy přivítá na půdě města Jaromír Sedláček ml., předá jim slavnostně voňku a zazpívá jim slezskou lidovou píseň „Gdyž sem šel z hub stratil sem zub“. Našla ho Jóhana s dlouhejma nóhama. Já na ni dup vrať mi ten zub“.

Poté můžete finalisty spatřit před **SUPER**marketem **ŠÁŠA**, kde budou jezdit vaše hvězdy na našich nafukovacích slonech, rozhazovat kolem gumové medvídky a při té příležitosti se podepíší o i několika vybraným fanyнкám. To vše pravděpodobně za přítomnosti Pavla Zedníčka, kterého znáte z televizní reklamy „Jana Švandová doporučuje neviditelnou podprsenku Petra Novotného“ v oblíbeném pořadu Přemka Podlahy „Vysavač turbo Silvershine – minimální cena maximální výkon“ Dva kartáčové nástavce. Funguje bez pytlíků. Ušetříte čas i peníze. .

Od 15.30 hod. bude naše finalisty již netrpělivě očekávat plně horní náměstí 1. máje. Uvidíte zde své oblíbené finalisty soutěže **Česko hledá SUPERSTAR**ou u Josefa, Bědu, Ivoška, Ninu, Libu, Edu, Jóhanu, Aleše, Broňu a jeho mamu. Doporučujeme zaujmout místa na náměstí už koncem srpna v dopoledních hodinách. Součástí jedinečné show bude i autogramiáda nové knihy „Pečeme se **SUPERSTAR**ou“, kde jsou návody, jak se stát hvězdou. Dále se v programu objeví celá plejáda známých opavských tváří.

Hlasovat můžete již nyní prostřednictvím SOS na telefon dr. Franz – lékař všech **SUPERSTAR**ých 605 454 076 nebo pevná linka JZD Škodná tel.: 553 123 456.

Vítěz hlasovací soutěže se může nechat vyfotit a sníst polévku se **SUPERSTAR**ou, která zbudě.

Manažeri soutěže Česko hledá **SUPERSTAR**ou Koudela, Siostrzonek

Scénář **SUPERSTAR**é

Datum, čas: 16.00 – 16.30

Místo: Nám. 1. máje

Technické zabezpečení: pódium, aparatura, 6 mikrofonů, CD přebívač, DJ Městská policie, zátarasy, povolení aut k vjezdu před pódium, aerobik nebo roztleskávačky, auta, ochranka /Zbyšek, Richard, Danek, Rosla/
Propagace – plakáty A1 viz příložený text, tiskovka, média, text do brožury viz příloha

Program:

1/ Od 15.30 na náměstí

braje reprodukováná hudba nebo Dechový orchestr, jasný střední proud, tupárný non plus ultra, DJ oznamuje významnou událost roku, vystoupení aerobiku, kulturistika /Ivošek a Hanka/, jiný kulturní program, stepař Aleš, obňostroj, slavnostní salava, transparenty, fotografie, Přemek zajistí klaku

2/ V 16.00

Příjezd kolony aut s superstarými. Aleš, Eda, Běda, Liba, Ivošek, Nina Jitř - úvodní slovo – vysvětlují manifest soutěže Sedláček – předává voňku a zpívá slezskou lidovou „Jobana...“

Představení finalistů:

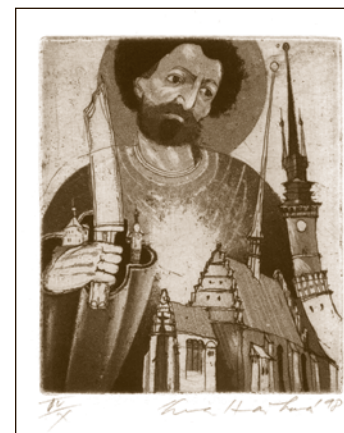
- 1/ Liba – zpívá Kleopatru, teď královnou jsem já
- 2/ Ivošek - metal
- 3/ Nina – Vondráčková – Sladké mámení, výběr podle vlasů a jsou stejný ročník Baroš – kouzla z míčem
- 4/ Jana – lidová, polka
- 5/ Franta – recituje rozpočítadlo Angela, Brundibáry
- 6/ Eda - diskopříběh
- 7/ Aleš a Běda – ukázka ze slavného muzikálu Pobrežní hlídka
- 7/ Společná závěrečná píseň

Eva Hašková - akademická malířka

Pátek 24.9._17.00 h.
- galerie U Jakoba

Vernisáž

Opavská galerie U Jakoba představuje dílo akademické malířky Evy Haškové (1946). Eva Hašková svůj výtvarný talent kultivovala na Střední odborné škole výtvarné na Hollarově náměstí, posléze na Vysoké škole umělecko-průmyslové v ateliéru profesora Zdeňka Sklenáře a jeho asistenta Jiřího Anderleho. Absolvovala v roce 1974 diplomovou práci ilustracemi Nezvalovy knihy Valerie a týden divů. Knižní ilustraci se po studiu věnovala intenzivně - ilustrovala více než šedesát titulů. Za ilustrátorskou práci byla odměněna několika čestnými uznáními, včetně Ceny Arna Šaňky a Ceny ministerstva kultury ČR v soutěžích „Nejkrásnější kniha roku“. Na IX. Bienále ilustrací Brno získala Cenu nakladatelství Vyšehrad a na IBA Lipsko '82 čestné uznání za grafické listy na literární téma.

Tvorba Evy Haškové se vyznačuje jednak brilantním zvládnutím náročných grafických technik, jakými jsou například barevný lept a lept s akvátintou, a expresní kresbou, modulovanou a harmonizovanou jemnou barevností. Z námětů grafik převažuje zájem o člověka, často ve spojitosti s architekturou a přírodou. Autorka je očiřovaná barokem, zvláště barokní Prahou, která se v grafikách často objevuje.

Pro některé bibliofilie vytvořila ilustrace v původních grafických technikách, které v její tvorbě postupně převládly, a autorka se už delší čas věnuje převážně volné grafice.

Velké formáty grafických listů doplňuje drobnými lístky exlibris, kterých pro zájemce vytvořila kolem sedmdesáti. Na přehlídkách Trienále českého exlibris v Chrudimi obdržela Ceny za rok 1996, 1999 a 2002. Spolu s Karlem Zemanem obdržela Cenu na pražské přehlídce exlibris Praha 2000.

Eva Hašková uspořádala více než čtyřicet samostatných výstav doma i v zahraničí, pravidelně se zúčastňuje také významných společných výstav. Je členkou SČUG Hollar.

Pozice ženy v postavení muže

Pátek 24.9._20.00 h.
→ *Café Evžen*

Mezioborová konference na téma

Mgr. Jiří Siostrzonek /za Občanské sdružení Mama od Eriky/
Moderátor kulatého stolu

1/ Ing. Arch. Petr Veselovský /za sebe/

Postavení ženy v pozici muže

Filozofický rozměr traumat věčně našťvaných žen na základě pravidelně se objevujících mikrokapek od zubní pasty na zrcadle po čištění chrupu v mandibule vlastního manžela.

2/ MVDr. František Smělík /JZD Otice/

Tikání biologických hodin u žen na noční směně

Klíčová slova: tikání, biologických, hodin, žen, noční, směně

3/ Aleš Koudela /ČT Ostrava/ - **Skryté domácí násilí** /Diskriminační jednání ženy k submisivnímu týranému muži z pohledu uceleného kolektivního názoru klientů sociálního zařízení u Bílého koníčka

Pozvaní hosté na konferenci

4/ Ing. Rostislav Polášek /zeměměřič K.

– Geodetická společnost za ideální míry/

Ideální míry ženy v Geodetické společnosti dle projektu komplexního výzkumu zeměměřiče K.

Psychoanalytické myšlenkové pochody ležícího muže při psychosomatickém sezení u obvodní doktorky, popřípadě její pěkné sestřičky jak prokázaly výsledky mezinárodního grantového výzkumu o pěkných sestřičkách na vytipovaných odděleních.

5/ Mgr. Nina Bradáčová, asistentka Dr. Jana Güntherová /za masážní salón Froté/

Drezúra Edy – tč. Partnera Niny a odporné asistentky Dr. Jany /formy a metody dvouřezové celoživotní drezúry – doma, na poli, v dopravním prostředku, v supermarketu, ve společnosti a ve výběhu/

6/ Mgr. Zbyšek Fronček /s.r.o. Barvy v prášku/

Je možné vyklonovat ideální lalůček ženského pohlaví, barvy a plati?

Vliv laku na nehty ve vlasové úpravě Lybar v souvislosti se základním genetickým kódem v závislosti na rozdílném postavení PH ochranného faktoru OPBH 30 mezi mužem a ženou.

A další dle přiblížených příspěvků

7/ Beseda /Slezská/

8/ Volná zábava, tanec mezi přítomnými ženami a muži /jen dámská volenka, upozornění MVDr. František Smělík zásadně Netančí s vlkem/

Součástí konference je dodržování pitného režimu a kurz se zaměřením na témata:

Jak si najít muže, Jak udržet muže, Jak neztratit manžela, Jak se zalíbit cizímu muži, Jak pečovat o kabelku, Jak mít správně nalakované nehty, Jak filtrovat s chlapci, aby to nepoznali, Jak...

Výstupem letošní konference nebude obvyklý sborník, ale obsedantní pocit příjemně zmarněného času ve společnosti milých lidí.

Třetí opavský sjezd sběratelů a přátel exlibris

Sobota 25.9._14.00 h.
Třetí opavský sjezd sběratelů a přátel exlibris

→ *Minoritský klášter*

_16.00 h.

Žena v české grafice

– vernisáž výstavy

→ *Výstavní budova SZM*

_17.00 h.

Václav Pokorný – grafika

→ *Památník Petra Bezruče*

_17.00 h. *Výstava výtvarných prací mládeže*

→ *Mendelovo gymnázium*

Do třetice se v letošním roce stává Opava dějištěm sjezdu sběratelů a přátel exlibris a jeho organizátoři z řad pracovníků opavských kulturních institucí jsou i tentokrát odhodláni připravit setkání milovníků knižní značky tak, aby v metropoli českého Slezska prožili novými zážitky naplněné chvíle, na něž budou rádi vzpomínat, a přesvědčili se o její generacemi pěstované kulturní atmosféře.

Mezi města, v nichž je sjezd pořádán (k těm nejagilnějším patří kromě Prahy, Chrudim a Prostějov), se Opava zásluhou zdejší pobočky Klubu přátel výtvarného umění (KPVU) zapsala poprvé ve dnech 12. a 13. října 1985. Partnery jí byly Slezské muzeum a lidová škola umění. Největší část organizátorských povinností pak na svá bedra vzal Městský dům kultury Petra Bezruče, pod jehož hlavičkou tehdy agilní pobočka KPVU, vedená známým sběratelem a znalcem exlibris RNDr. Emanuelem Opravilem, CSc., svou činnost vyvíjela.

O doprovodné akce sjezdu se postaralo pět výstav; Památník Petra Bezruče prezentoval bezručovská exlibris, v Domě umění byla k vidění expozice Knižní kultura Opava '85 z činnosti nakladatelství Albatros, Čs. spisovatel a Mladá fronta. Lidová škola umění připravila z iniciativy ředitele Mgr. Miloše Kačírka výstavu oceněných prací ze IV. bienále dětské grafiky v polské Toruni a soubor bezručovských exlibris svých žáků. A přímo v místě konání sjezdu, v sále restaurace U Opavice, se našlo místo pro komorní instalaci grafiky olomouckého tvůrce Ladislava Ruska. K této opavské premiéře sjezdu bylo také vytvořeno dodnes používané logo s bez-

ručovským motivem autora Zdeňka Beneše a vytištěn sborník s obsáhlou studií historika umění PhDr. Jaroslava Svobody o bezručovských exlibris.

Poučen mnohými zkušenostmi z prvního setkání, ale též veden skutečností, že se počet pořadatelských institucí po neprozíravém zrušení Městského domu kultury Petra Bezruče omezil na Slezské zemské muzeum a Matici slezskou, prosadil organizační výbor druhého opavského sjezdu, vedený PhDr. Zdenkou Pfefferovou,

jeho zařazení do programu nejprestižnější kulturní události města, jíž je už od roku 1958 festival Bezručova Opava. Sjezdem, konaným ve dnech 20. a 21. září 1997, tak vrcholil jubilejní 40. ročník festivalu. Sběratele a přátele exlibris uvítal areál minoritského kláštera, zasvěcený po rekonstrukci ukončené na podzim 1989 kulturnímu využití; zúčastnili se vernisáže výstavy obrazů a grafiky Jaroslava Klápště a prohlédli si též výstavy „Svatý Vojtěch – první český Evropan“, „Maticе opavská-Maticе slezská 1877-1997“ a znovu výstavu bezručovských exlibris. Setkání byla věnována polovina programového tisku 40. Bezručovy Opavy se zásadní statí doc. PhDr. Slavomila Vencla, DrSc., připomínající centena-

rium sběratelství exlibris v českých zemích. Přestože na počátku července 1997 postihla Opavu ničivá povodeň, sjezdu uskutečněného pod záštitou ministra kultury ČR, přednosta okresního úřadu a primátora města v čase překonávání nejtěžších následků velké přírodní katastrofy se tato skutečnost, jak jeho účastníci v nejednom případě výrazně ocenili, nijak nedotkla.

Nedlouho poté, kdy vedení Spolku sběratelů a přátel exlibris světilo ještě v průběhu jubilejního 85. roku jeho existence organizaci sjezdu Opavě potřebí, začaly intenzivní přípravy setkání, jehož termín byl stanoven na dny 25. a 26. září. Sjezd, situovaný opět do prostor minoritského kláštera, je opakovaně součástí Bezručovy Opavy, ale řady jeho místních pořadatelů se letos podařilo rozšířit. K těm věrným, Slezskému zemskému muzeu a Matici slezské, přistupuje jak statutární město Opava, tak Mendelovo gymnázium v Opavě a v neposlední řadě Slezská univerzita, od počátku devadesátých let nový fenomén opavské kulturní současnosti. Společně s opavským primátorem Ing. Zbyňkem Stanjurou poskytl její rektor prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc. sjezdu svou osobní záštitu.

Četní sběratele drobné grafiky z řad účastníků setkání od nás i ze zahraničí se samozřejmě nejvíce těší na soubor grafických listů, který k němu bude sestaven a tištěn, nicméně organizátoři sjezdu pro ně v podobě doprovodných akcí chystají další zážitky. Mezi ty největší by se měly zařadit tři výstavy grafiky – ve výstavní budově Slezského zemského muzea bude zahájena kolektivní prezentace tvorby významných osobností naší grafické produkce nazvaná Žena v české grafice s nejpočetnějším zastoupením děl Josefa Kábrty, Jaroslava Klápště a Vladimíra Komárky, prostory Památníku Petra Bezruče pak naplní práce nestora

české grafické školy Václava Pokorného (1914), v Mendelově gymnáziu představí své grafiky a exlibris studenti vedení výtvarnou pedagožkou Ivou Krystovou. Účastníci sjezdu se projdou historickou i současnou Opavou a někteří podle individuálního zájmu absolvují prohlídku zámku v Hradci nad Moravicí nebo arboreta v Novém Dvoře. Nejvíce času však věnují (jak také jinak!) vzájemné výměně exlibris a drobné grafiky, aby obohatili a doplnili své sbírky o nové přírůstky, které od doby posledního setkání před rokem jejich oblíbení autoři vytvořili.

V závěru snad nebude na škodu připomenout, co nejvíce kulturní Opavu a její bezručovský festival ke knize, knižní značce a drobné grafice váže. Ještě dříve, než v roce 1908 vznikl v rámci Spolku českých bibliofilů exlibristický odbor, předchůdce od roku 1918 samostatného Spolku sběratelů a přátel exlibris, a než byla vydána druhá bibliofilská edice, tedy Slezské písně (1909), adresoval autor jejich grafické úpravy a výzdoby Vojtěch Preissig Petru Bezručovi tato slova: „Písně Vaše mne znovu rozechvěly (sledoval jsem je v Besedách Času, souborného vydání Času jsem neznal), nové písně, s notou tak zachmuřenou a smutnější ještě, jímají moji mysl, i kniha bude jistě krásná!“ A kde je dopis z 5. 12. 1907, z něhož jsou citována, uložena? V archivu literárního pracoviště Slezského zemského muzea, tj. v Památníku Petra Bezruče v Opavě. *Ivan Augustin*

Ženy v rocku

Sobota 25.9._19.00 h.
→ Classic No. 5

Koncert

Pro zcela jinou krevní skupinu je připraven koncert dvou výrazných hudebních skupin z našeho regionu. Kapely **Banana** a **Glazyzy**. A jak jinak... hlavními protagonistkami jsou opět ženy.

Na závěr večera připraví DJ Simir speciální mix ženské hudby pro snění a radostný tanec.

Představení kapel

Banana

Kapela **Banana** spolu hraje něco přes tři roky, jejich vystoupení jsou charakteristická velkou energií a vizuální show. **Banana** je transelementární seskupení čtyř různorodých bytostí, produkující strhující a energií nabitě koncerty. Zpěvačka **Vladivojna la Chia** sdělující představy všemi pozemskými i nadpozemskými jazyky neklade žádné meze, ani hranice v přijímání zvukových, optických a emočních vjemů mezi sebe a diváky. Každý koncert je i kreativní show plná energie, barev a vesmírných rituálů... Banana hraje psychedelickou muziku s lehkou příměsí funkky.

GLAZYZY

Kapela **GLAZYZY** vznikla na podzim roku 1992 ve vesnici Věřňovice, která se nachází poblíž Bohumína. Po roce rokováání a následného rozdělení kompetencí, kdo bude na jaký nástroj muzicírovat, jsme začali rockovat. Složení kapely se od založení příliš nezměnilo. Po čtyřech letech působení kapela pocítila potřebu posílit kytarovou sekci. Menší nedostatek, který poněkud zbrzdil vývoj, (nebo naopak pomohl ?) byl častý odchod zpěvaček.

Současné složení kapely zcela vyhovuje stylu hudby, který po dlouholetém hledání skupina našla, a který chce produkovat.

(zdroj – <http://www.sweb.cz/glazyzy>)

Elisenda Carrasco i Ribot - dáma s ohněm v těle

Neděle 26.9._17.00 h.
→ Minoritský klášter

Zpívejte srdcem - koncert dětských pěveckých sborů Domino, Cvrčci, Nota a Canzonetta s dirigentkou Elisendou Carrasco i Ribot

Katalánská sbormistryně Elisenda Carrasco bude hostem Bezručovy Opavy. Povede sborové workshopy, na kterých naučí opavské děti a sbormistry několik písní, které pak v neděli budete moci slyšet na koncertě v sněmovním sále Minoritského kláštera v Opavě.

Elisenda Carrasco žije v Barceloně, tam také absolvovala konzervatoř v oboru skladba a dirigování orchestru. Ve svých studiích dirigování pokračovala na Chopinově hudební akademii ve Varšavě, dále na kurzech se známými osobnostmi, jako jsou Josep Prats, Johann Dujick, Simon Johnson a jiní. Nejvíce jí učaroval dětský hlas, takže není divu, že se později specializovala na hlasovou výchovu a hudební výuku a na skládání pro děti. Je držitelkou několika cen za skladatelskou činnost a také získala cenu za nejlepší sbormistrovský výkon v Guissen Chorwettbewerb v Německu. Pracovala v nejvýznamnějším hudebním katalánském centru Escolania na Montserratu, dává sbormistrovské kurzy a workshopy jako členka katalánské sborové asociace, a to doma i v zahraničí. Je pravidelně zvána k vedení dětských ateliérů na festivalech Europa cantat. Spolupracuje s pedagogickým oddělením Velkého divadla v Barceloně, je uměleckou vedoucí Orfeo Catali Children's Choir z Palau de la Música v Barceloně, spolupracuje s ženským sborem The Voxalba, který se soustřeďuje na současnou tvorbu, a s Komorním orchestrem Artscambra Chamber Orchestra.

Ač paní Elisenda Carrasco mluví několika cizími jazyky, nepotřebuje ke své práci mnoho slov, vše vyjádří úsměvem, zpěvem, mimikou, tancem...“ Zpívejte srdcem“, to je její poslání, které je nám tak blízké. Chcete-li poznat katalánský temperament této mladé ženy, poznat nostalgické katalánské písně, brazilské taneční písně či tradice, přijďte si je poslechnout.

Ivana Kleinová, sbormistryně pěveckého sboru DOMINO

TERORISTKA

– Indie, USA 1998, režie Santosh Sivan

Pondělí 27.9._17.00 b.
→ kino Elektra

Filmová projekce

Devatenáctiletá Malli je členkou teroristické organizace, která bojuje proti vládě v džunglích jižní Indie. Spolu s dalšími dětmi byla po léta cvičena v partyzánském boji a nemilosrdněm účtování s nepřáteli. Na svůj vrcholný úkol, jímž je sebevražedný atentát, se připravuje od chvíle, kdy se před deseti lety podobně obětoval její bratr Ramu. Malli

proto není v boji nováčkem, vlastnoručně již zabila jednoho ze „zrádců“ a nijak nepochybuje o své odhodlanosti. Být vybrána k zabití významného vládního úředníka pokládá za čest a bez váhání se podrobuje poslední fázi příprav. Během ní pobývá v domě nic netušícího rolní-

ka jménem Vasu, a právě jeho postoje ke světu a oddanost těžce nemocné ženě zasévají do dívčiny duše první zárodek pochybností. Den útoku se však blíží a spolu s ním i rozhodnutí: zůstane Malli jen zbraní, neomylnou „myslicí bombou“, anebo se může stát cítící lidskou bytostí?

Vagina monology

Pondělí 27.9._20.00 b.
→ Loutkové divadlo

Představení

Byla jsem tam, když lékař strkal dovnitř lžice, a byla jsem tam, když se její vagina změnila v široká ústa zpívající vši silou; nejdřív malá hlavička, potom šedá ručička a nakonec malé tělíčko, plovoucí do našich plačících rukou.

Byla jsem tam, když jsem se otočila a dívala se jí do vaginy. Stála jsem tam a viděla ji celou roztaženou, úplně nabou, zmračenou, opuchlou a roztrhanou, krvácející na lékařovy ruce, které ji zašívaly. Stála jsem tam, a jak jsem zírala, její vagina se náhle proměnila v rudé pulzující srdce.

Srdce je schopné obětí. A vagina také. Srdce dokáže odpustit a zabojit se. Může změnit svůj tvar, abychom mohli vstoupit. Může se roztáhnout, abychom mohli odejít. Totéž může udělat vagina. Může se pro nás roztáhnout, může po nás toužit, může pro nás umřít a vykrváct nás do tohoto obtížného a nádherného světa.

Byla jsem na operačním sále.

Pamatuji se.

Eve Ensler: Vagina monology

Nestává se příliš často, aby literární dílo iniciovalo vznik společenského hnutí. V případě divadelní hry Vagina monology americké autorky **Eve Enslerové** se to podařilo. Vyprodaná představení této feminní hry ve Spojených státech byla jen začátkem. Hra se rozšířila do světa a byla přeložena do více než dvaceti jazyků. Na jejím základě bylo v roce 1998 založeno hnutí V-Day, které se zaměřuje na boj s násilím páchaným na ženách. Na česká jeviště byla uvedena v září 2002.

Vagina monology nejsou „divadelní hrou“ v pravém slova smyslu. Jedná se o netradiční soubor monologů s hlavním spojujícím tématem — vagínou. Tento soubor Eve Enslerová napsala na základě více než dvou set rozhovorů s ženami různého věku, povolání, rasy, náboženství či sexuální orientace. Jejich výpovědi posloužily za jakýsi „reprezentativní vzorek“ toho, jakým způsobem ženy, ale i muži ženské po-

hlaví vnímají, jak o něm mluví, jak se k němu chovají. Výsledkem je emocionálně nabitý text, jenž není naléhavý nějakou zvnějšku dodanou samoučelnou expresí, ale už pouhým konstatováním stavu věcí.

Každá věta, každé slovo představení dokazuje, že toho o ženském přirození ani o ženách samotných, a tedy o lidech jako takových, moc nevíme. Nebo nechceme vědět. Stydíme se, bojíme se vědět...

Vagina Monology, tato dojemná a rozpustilá exkurze do poslední neprobádané oblasti, do poslední zakázané zóny, je oslavou ženské sexuality ve vší své složitosti a tajemnosti.

Účinkují: Dagmar Bláhová,
Anna Polívková a Miša
Sajlerová

Režie: Irena Žantovská

Žena mezi vdechnutím a vydechnutím

Setkání s fotografkou

Dana Kyndrová se představuje opavské veřejnosti rozsáhlou fotografickou výstavou v Domě umění od 9. září. Výstavní kolekce zahrnuje fotografie Dany Kyndrové z období 1973 až 2003. Většina snímků byla pořízena v České republice, dále je zastoupeno Švýcarsko, Francie a Velká Británie, Ukrajina, Polsko, bývalý Sovětský svaz, Slovensko, Estonsko a Německo.

Koncepce výstavy vychází z knihy Žena mezi vdechnutím a vydechnutím a fotografie jsou řazeny tak, aby tvořily jakýsi životní příběh - na sebe volně navazují jednotlivé kapitoly knihy – dospívání, mateřství a rodina, zábava, práce, erotika, víra a stáří.

Projekt je v tomto rozsahu vystaven v Opavě poprvé. V minulosti se sice uskutečnilo již několik výstav, ale jednotlivé výstavní kolekce nikdy neobsahovaly tento počet fotografií.

Osobní setkání a beseda s touto nevšední ženou – fotografkou proběhne v úterý 28. září v 17.00 hodin v Domě umění.

Martin Klimeš

Úterý 28.9._17.00 h.
→ Dům umění

Martina Janková - soprán Komorní orchestr - Camerata Janáček

Koncert

Na závěr festivalu Bezručova Opava chystají pořadatelé v pozoruhodném a akusticky jedinečném kostele svatého Vojtěcha v Opavě koncert, na němž vystoupí Martina Janková za doprovodu komorního orchestru Camerata Janáček.

svatováclavský hudební festival

Martina Janková vystudovala Ostravskou konzervatoř, Ostravskou universitu a Bazilejskou akademii. Již během svých studií hostovala na Rossiniho festivalu v italské Maceratě a Národním divadle v Praze v roli Sofie v Rossiniho Il Signor Bruschino, jako Despina (Tannhäuser) ve Státní opeře Praha a jako Zerlina v Donu Giovannim v Berlíně. Své studium zakončila ročním stipendijním pobytem v Mezinárodním operním studiu při Curyšské opeře, kde se představila v rolích Rosiny v Mozartově La finta semplice a Serpiny v Pergolesiho La serva padrona. V té době již hostovala také v Curyšské opeře v produkcích Oberona, Její pastorkyně, Kouzelné flétny a Nápoje lásky. Od roku 1998 je sólistkou Curyšské opery, kde ztvárnila mimo jiné role Paminy, První dámy, Despiny, Gretel (Hänsel und Gretel), Celie (Mozart: Lucio Silla), Amora (Orfeus), Echa (Ariadna na Naxu), Tilly (J. Strauss: Simplicius) a kde spolupracovala s dirigenty: J. E. Gardinerem, V. Fedosejevem, W. Christie, N. Harnoncourtem, N. Santim, F. Welsereim-Möstem.

Komorní orchestr CAMERATA JANÁČEK navázal na téměř desetiletou tradici působení Slezského komorního orchestru. Vznikl na sklonku r. 1998. Je to tedy orchestr mladý jak dobou svého trvání, tak průměrným věkem hudebníků, převážně předních hráčů Janáčkovy filharmonie Ostrava. Jeho uměleckého vedení ujal Zdeněk Dejmek, který svou strhující muzikalitou, stylovým citěním a systematickou precizní prací přivedl orchestr k vynikající úrovni a vtiskl mu osobitou interpretační tvář. I za tuto krátkou dobu se tomuto tělesu podařilo uskutečnit řadu zajímavých koncertů a projektů. Na podzim loňského roku orchestr uskutečnil velké turné po Španělsku, kde s úspěchem provedl skladby Bachovy, Dvořákovu smyčcovou serenádu a Bartókovo Divertimento. Zcela jistě půjde o jedinečný hudební zážitek, který důstojně uzavře dramaturgicky nabitý 47. ročník Bezručovy Opavy.

Program:

J. Suk - Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“ op. 35
J. Mysliveček - Sinfonia C dur
W. A. Mozart - Koncertní árie pro soprán a orchestr
„Ab, lo previdi, K.272
„Bella Mia Fiamma, addaio“, K.528
Pierre van Maldere: Symfonie č. 20 C dur VR 54

Cimbálové muziky ZUŠ
V. Kálíka, Opavští hudci,
Folklorní soubor Úsměv,
Slezská kapela,
Dechový orchestr Opava,
Malý dechový orchestr Pavla
Hanslíka, Akordeonové
orchestry ZUŠ V. Kálíka,
Dětský pěvecký sbor Domino

Vystoupení hudebních a tanečních skupin

13.9.-28.9.
_16.00-17.00 h.
- Horní náměstí v Opavě

„Žena“ v grafickém díle Aleny Antonové

září - říjen 2004
- Slezské divadlo

Projekt

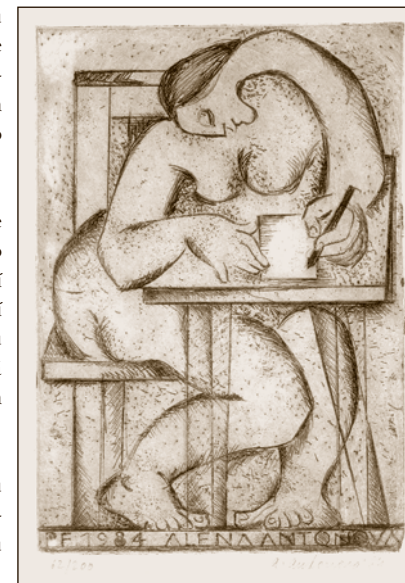
Akademická malířka Alena Antonová patří svým grafickým dílem k váženým a vyhledávaným tvůrcům u domácích i zahraničních ctitelů této náročné výtvarné techniky. Letošní zahájení její výstavy v Quence poctil svou návštěvou i španělský ministerský předseda. Její grafiky jsou cennou součástí mnoha soukromých sbírek v oblasti P.F. a EX LIBRIS.

Vystudovala Státní keramickou školu, Grafickou školu a poté šest let studovala VŠUP v Praze, kde nejvíce získala ve škole legendy českého výtvarného umění prof. Emila Filly. Na jejím výtvarném projevu je stále čitelný inspirující vliv velkého učitele, který byl přítelem malířčina otce.

Umělkyně za léta tiché a pokorné práce, ve skromných tématech, uplatňuje hloubku svého intelektu i umu grafické alchymie od nejmenší techniky po velké a technicky náročné listy. Její projev zní barevným tichem i obdivem k životu ženy, lidové písni a k přehlíženým zátiším, která svou citlivostí povyšuje na symboly našeho čím dál uspěchanějšího života.

Výstava Aleny Antonové v komorním výběru představí průřez tvorbou, která návštěvníky divadla jistě upoutá svou služebností kráse a kultu ducha.

Emanuel Křenek

Elisenda Carrasco i Ribot - dáma s ohněm v těle

Čtvrtek-sobota
23.9.-25.9.

Projekt - Workshop dětských pěveckých sborů

Katalánská sbormistryně Elisenda Carrasco bude hostem Bezručovy Opavy. Povede sborové workshopy, na kterých naučí opavské děti a sbormistry několik písní, které pak v neděli budete moci slyšet na koncertě v sněmovním sále Minoritského kláštera v Opavě.

Elisenda Carrasco žije v Barceloně, tam také absolvovala konzervatoř v oboru skladba a dirigování orchestru. Ve svých studiích dirigování pokračovala na Šopénově hudební akademii ve Varšavě, dále na kurzech se známými osobnostmi, jako jsou Josep Prats, Johann Dujick, Simon Johnson a jiní. Nejvíce jí učaroval dětský hlas, takže není divu, že se později specializovala na hlasovou výchovu a hudební výuku a na skládání pro děti. Je držitelkou několika cen za skladatelskou činnost a také získala cenu za nejlepší sbormistrovský výkon v Guis-sen Chorwettbewerb v Německu. Pracovala v nejvýznamnějším hudebním katalánském centru Escolania na Montserratu, dává sbormistrovské kurzy a workshopy jako členka katalánské sborové asociace, a to doma i v zahraničí. Je pravidelně zvána k vedení dětských ateliérů na festivalech Europa cantat. Spolupracuje s pedagogickým oddělením Velkého divadla v Barceloně, je uměleckou vedoucí Orfeo Catali Children's Choir z Palau de la Música v Barceloně, spolupracuje s ženským sborem The Voxalba, který se sousřeďuje na současnou tvorbu, a s Komorním orchestrem Artscambra Chamber Orchestra.

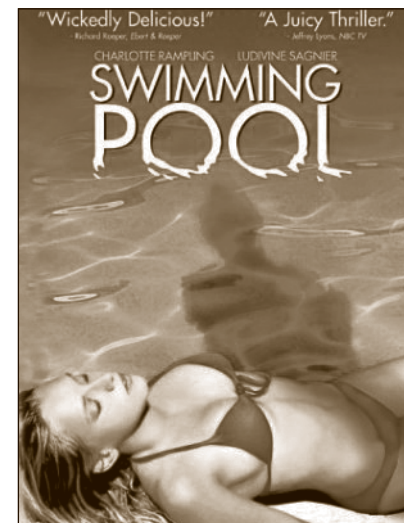
Ač paní Elisenda Carrasco mluví několika cizími jazyky, nepotřebuje ke své práci mnoho slov, vše vyjádří úsměvem, zpěvem, mimikou, tancem...“ Zpívejte srdcem“, to je její poslání, které je nám tak blízké. Chcete-li poznat katalánský temperament této mladé ženy, poznat nostalgické katalánské písně, brazilské taneční písně či tradice, přijďte si je poslechnout.

*Ivana Kleinová,
sbormistryně pěveckého sboru DOMINO*

Bazén (Francie, Velká Británie – 2002, režie Francois Ozon)

Čtvrtek 30.9._17.30 h.
→ kino Elektra

Filmová projekce

Ve všech Ozonových filmech hrají podstatnou roli sexualita a různě pokřivené mezilidské vztahy (Kapky deště na rozpálených kamnech, Pod pískem, 8 žen) a totéž platí i o jeho snímku Bazén. Stárnoucí anglická autorka detektivních románů neochotně přistoupí na nabídku svého vydavatele, aby kvůli inspiraci odjela na nějakou dobu do jeho vily v Provence. Spisovatelčinu samotou a soukromí v odlehlem stavení však nepříjemně naruší příjezd nakladatelovy dcery Julie. Krásná, mladá, sebevědomá, sexuálně nespoutaná a provokující dívka upjatou ženu zároveň odpuzuje i fascinuje. Autorka se cítí ohrožena ve svých postojích a hodnotách, současně jí však nezvaná spolubydlící poskytuje inspiraci k psaní. Hlavní role brilantně naplňují Charlotte Ramplingová a vycházející hvězda francouzského filmu Ludivine Sagnierová.

13.9._17.00 h.	Setkání s dokumentaristkou Olgou Sommerovou (Máňa po deseti letech, O čem sní ženy) → <i>Kino Elektra</i>
_20.30 h.	O čem sní ženy aneb o ženských osudech s autorkou knihy Olgou Sommerovou → <i>Dům umění</i>
14.9._9.00 h.	Žena v české a slovenské literatuře – literárněvědná konference → <i>MDKPB</i>
15.9._9.00 h.	Žena v české a slovenské literatuře – literárněvědná konference → <i>MDKPB</i>
_15.00 h.	Vzpomínka na Petra Bezruč → <i>Městský hřbitov</i>
_16.00 h.	Odhalení busty Petra Bezruč → <i>MDKPB</i>
_17.00 h.	Opavská výtvarná skupina X – vernisáž výstavy → <i>Minoritský klášter</i>
_19.00 h.	Mezzo (Secondhand Women) – Motus, divadlo Alfréd ve dvoře (Praha) → <i>Loutkové divadlo</i>
16.9._17.00 h.	Vítězslava Kaprálová a její pokračovatelky – beseda s hudebními skladatelkami → <i>Koncertní sál ZUŠ V. Kálíka</i>
_17.30 h.	Frida – filmové představení → <i>Kino Elektra</i>
_18.00 h.	Literární večer Hlavnice A.C.Nora 2004 – ukázky ze soutěžních prací prózy soutěžního ročníku 2004 → <i>Památník Petra Bezruč</i>
_19.00 h.	Hudba rodu ženského I. – Janáčkova filharmonie Ostrava, dirigent: Petr Chromčák, klavír: Kateřina Honová → <i>Slezské divadlo</i>
17.9._17.00 h.	Pohled ženy malířky na svět – vernisáž výstavy absolventek a učitelek ZUŠ Solná → <i>ZUŠ Solná</i>
_18.00 h.	Hlavnice – inspirátorka umělců – vernisáž výstavy → <i>KD v Hlavnicí</i>
18.9._14.00 h.	Vyhlášení 10. ročníku soutěže prózy Hlavnice A.C.Nora → <i>KD v Hlavnicí</i>
19.9._17.00 h.	Osudy a literární tvorba kněžny Mechtildy Lichnovské → <i>Minoritský klášter</i>
_19.00 h.	Baletky (Astrid Saalbachová) – divadlo Husa na provázku (Brno) → <i>Slezské divadlo</i>
20.9._17.30 h.	Osm žen – filmové představení → <i>Kino Elektra</i>
_20.00 h.	Všechna jediná – divadlo Alfréd ve dvoře (Praha) → <i>Loutkové divadlo</i>
21.9._10.00 h.	Beseda se spisovatelkami Martinou Drijverovou a Markétou Zinnerovou → <i>MDKPB</i>
12.00 h.	Vernisáž výstavy – Rita Grusmanová (keramika) a Hana Juřenová (malba) → <i>Minoritský klášter</i>
_17.00 h.	Čelisti (sistry Synkovy) – divadlo Alfréd ve dvoře (Praha) → <i>Loutkové divadlo</i>
22.9._8.00 h.	Bezručův běh Opavou → <i>Slezské gymnázium – start</i>
_19.00 h.	Ženy v hudbě. Program – Martinů, Kotík, Gibson – Kvarteto Sv. Vavřince (Praha), Středoevropský soubor bicích nástrojů Dama Dama (Brno), Petr Kotík (Praha/New York) – flétna, Jakub Černožský – housle → <i>Minoritský klášter</i>
23.9._17.30 h.	Hodiny – filmové představení → <i>Kino Elektra</i>
_18.00 h.	Hudba rodu ženského II. – koncertní program ZUŠ V. Kálíka → <i>Minoritský klášter</i>
_20.00 h.	Elen Suchánková & Jacose Jazz → <i>Café Evžen</i>

24.9._16.00 h.	Česko hledá SUPERSTARou – happening → <i>Horní náměstí</i>
_17.00 h.	Eva Hašková – grafika → <i>galerie U Jakoba</i>
_20.00 h.	Podání Aleše Koudely, Jiřího Siostrzonka a dalších badatelů → <i>Café Evžen</i>
25.9._14.00 h.	Třetí opavský sjezd sběratelů a přátel exlibris → <i>Minoritský klášter</i>
_16.00 h.	Žena v české grafice – vernisáž výstavy → <i>Výstavní budova SZM</i>
_17.00 h.	Václav Pokorný – grafika → <i>Památník Petra Bezruč</i>
_18.00 h.	Výstava výtvarných prací mládeže → <i>Mendelovo gymnázium</i>
_19.00 h.	Ženy v rocku – koncert kapel Banana, Glazy + speciální mix ženské hudby pro snění a radostný tanec → <i>Clasic club No.5</i>
26.9._17.00 h.	„Zpívejte srdcem“ – koncert dětských pěveckých sborů Domino, Cvrčci, Nota a Canzonetta s dirigentkou Elisendou Carrasco (Španělsko) → <i>Minoritský klášter</i>
27.9._17.00 h.	Teroristka – filmové představení → <i>Kino Elektra</i>
_20.00 h.	Vagina monology (Eve Enslerová) – hrají Dagmar Bláhová, Anna Polívková, Míša Sajlerová → <i>Loutkové divadlo</i>
28.9._17.00 h.	Žena mezi vdechnutím a vydechnutím – setkání s fotografkou Danou Kyndrovou → <i>Dům umění</i>
_19.00 h.	Svatováclavský koncert – Mysliveček, Mozart, Suk, Maldere. Účinkují: Martina Janková (Švýcarsko) – soprán, Komorní orchestr – Camerata Janáček → <i>Kostel sv. Vojtěcha</i>

Doprovodné akce:

13.9. - 28.9.	Vystoupení hudebních a tanečních skupin: Cimbálové muziky ZUŠ V. Kálíka, Opavští hudeci, Folklorní soubor Úsměv, Slezská kapela, Dechový orchestr Opava, Malý dechový orchestr Pavla Hanslíka, Akordeonové orchestry ZUŠ V. Kálíka, Dětský pěvecký sbor Domino → <i>Horní náměstí v Opavě</i>
_16.00 - 17.00 h.	září - říjen „Žena“ v grafickém díle Aleny Antonové - výstava → <i>Slezské divadlo</i>
9.9. - 17.10.	Žena mezi vdechnutím a vydechnutím – fotografie Dany Kyndrové - výstava → <i>Dům umění</i>
23.9. - 25.9.	Workshop dětských pěveckých sborů s dirigentkou Elisendou Carrasco (Španělsko)
30.9._17.30 h.	Bazén – filmové představení → <i>Kino Elektra</i>

Přípravný výbor festivalu Bezručova Opava:

*Mgr. Zuzana Bornová, Mgr. Petr Hanousek, Alena Chudárková,
MVDr. Martin Klimeš, Ing. Vlastimil Kočvara, Karel Kostera,
Ing. Jiří Pecháček, PhDr. Vladimír Pfeffer, Jaroslava Poláková,
Nikola Richtrová, Mgr. Petr Rotrekl, Ivana Sýkorová,
Vlastimil Šemora, Doc. PhDr. Jiří Urbanec, CSc.*

Pořádá: Statutární město Opava

*ve spolupráci se Slezskou univerzitou, Slezským divadlem,
Slezským zemským muzeem, Domem umění,
agenturou A. Production Martina Žižlavského,
Sdružením Hlavnice A. C. Nora, Jazzovým klubem při Matici Slezské,
Občanským sdružením Bludný kámen, Galerii U Jakoba,
Opavským filmovým klubem, Domem dětí a mládeže,
Základní uměleckou školou Opava – výtvarný obor,
Základní uměleckou školou Háj ve Slezsku,
Základní školou Ilji Hurníka, Emanuelem Křenkem,
Dušanem Urbaníkem a dalšími.*

*Programový tisk 47. Bezručovy Opavy
vydalo Statutární město Opava*

Dramaturgie festivalu: Mgr. Petr Rotrekl

Texty v programovém bulletinu vybrali, sestavili a sepsali:

*Mgr. Zuzana Bornová, Mgr. Petr Rotrekl, Nikola Richtrová
a autoři jednotlivých textů*

Grafická úprava: Martin Feikus

Tisk: RETIS

Info o festivalu:

Info: 604 229 363, 553 756 723, internet: www.opava-city.cz.

Předprodej vstupenek - Sluna Opava: 553 712 319, Slezské divadlo: 553 623 144

Festival Bezručova Opava byl podpořen dotací z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Pořadatel:

STATUTÁRNÍ
MĚSTO

OPAVA

780 let města Opavy

780

Moravskoslezský
kraj

Mediální partneři:

Region

moravskoslezský
DENÍK